Lördagen den 7 april 1984

Saxberget:

STREJKEN ÄR ÖVER

— men missnöjet över avtalet finns kvar...

Vi har fått en förklaring — men vi är fortfarande missnöjda med avtalets innehåll. Ungefär så kunde stämningarna bland gruvarbetarna i Saxberget tolkas i går.

Gruvindustriarbetareförbundets förhandlingsombudsman Tage Eriksson besökte på fredag middag Saxberget för att redogöra för avtalets innehåll.

Då hade gruvarbetarna strejkat i sju timmar. När förmiddagsskiftet kom till jobbet vid fem-tiden på fredag morgon, vägrade man att gå ned i gruvan.

Man satte sig istället i gruvstugan och när dagskiftet kom vid sju-tiden beslutade sig även de för att strejka.

Protesterade

— Vi är ett 60-tal arbetare som sitter här. Vi gör det i protest mot det dåliga avtal som vår förhandlingsdelegation har skrivit under, berättade en gruvarbetare för Bergslagsposten på fredag förmiddag.

Större delen av Gruvs förhandlingsdelegation hade på torsdagen varit i Norrland och förklarat sig för gruvarbetarna vid bland andra Aitik-gruvan där det också strejkats.

Den lokale fackordföranden Gunnar Karlsson kommer att kräva rejäla lönelyft för gruvarbetarna i Saxberget vid de lokala förhandlingarna som drar igång nästa vecka.

Vid 11-tiden kom man hem till Grängesberg. Styrkan satte sig direkt i sammanträde innan det bestämdes att förhandlingsombudsman Tage Eriksson skulle åka till Saxberget för att berätta om avtalet.

Stora lokala krav

I närmare två timmar diskuterade han avtalet med ett 50-tal gruvarbetare. Gruvarbetarna var nöjda med förklaringen, men sade sig samtidigt vara allt annat än belåtna över vad avtalet ger i löneökningar.

— Vi är fortfarande lika missnöjda med nivån på avtalet. Vi kommer nu att ställa krav på ordentliga lönelyft utöver det centrala avtalet vid de lokala förhandlingarna som inleds nu på torsdag, framhöll Gunnar Karlsson, ordförande i Gruvs avdelning 54.

— Vi hade förväntat oss ett helt annat utseende på det centrala avtalet. Men trots allt så tillhör ju vårt avtal ett av de bättre LO-avtal som träffats hittills.

1500 målet

Gunnar Karlsson hävdade att målet är att få ett lönelyft på totalt 1.000-1.500 kronor i månaden. Det ska då jämföras med de 666,65 kronor gruvarbetarna kan räkna med i genomsnittlig löneökning under den 15 månader långa avtalsperioden.

I den summan ingår då inte det så kallade överhänget på 60 öre i timmen. Men det är pengar som gruvarbetarna fick ut redan från den 1 januari i år och överhängat fanns kvar att ta ut från 1983...

Smärtgränsen

Tage Eriksson ville absolut inte säga att han har förståelse för att gruvarbetarna är missbelåtna med avtalet.

— Vi fick flera slutbud. Det avtalet vi skrev under på låg på smärtgränsen. Vi hade inte kunnat pressa arbetsgivarna längre. Alternativet hade varit strandning, sa han.

— Gruvarbetarna har flera år upplevt reallöneförsämringar. Vi tror att det här avtalet kan betyda att reallönerna förbättras för gruvarbetarna. Men vi är medvetna om att många gruvarbetare vid bolidenägda gruvor tycker det är ett dåligt avtal, fortsatte Eriksson.

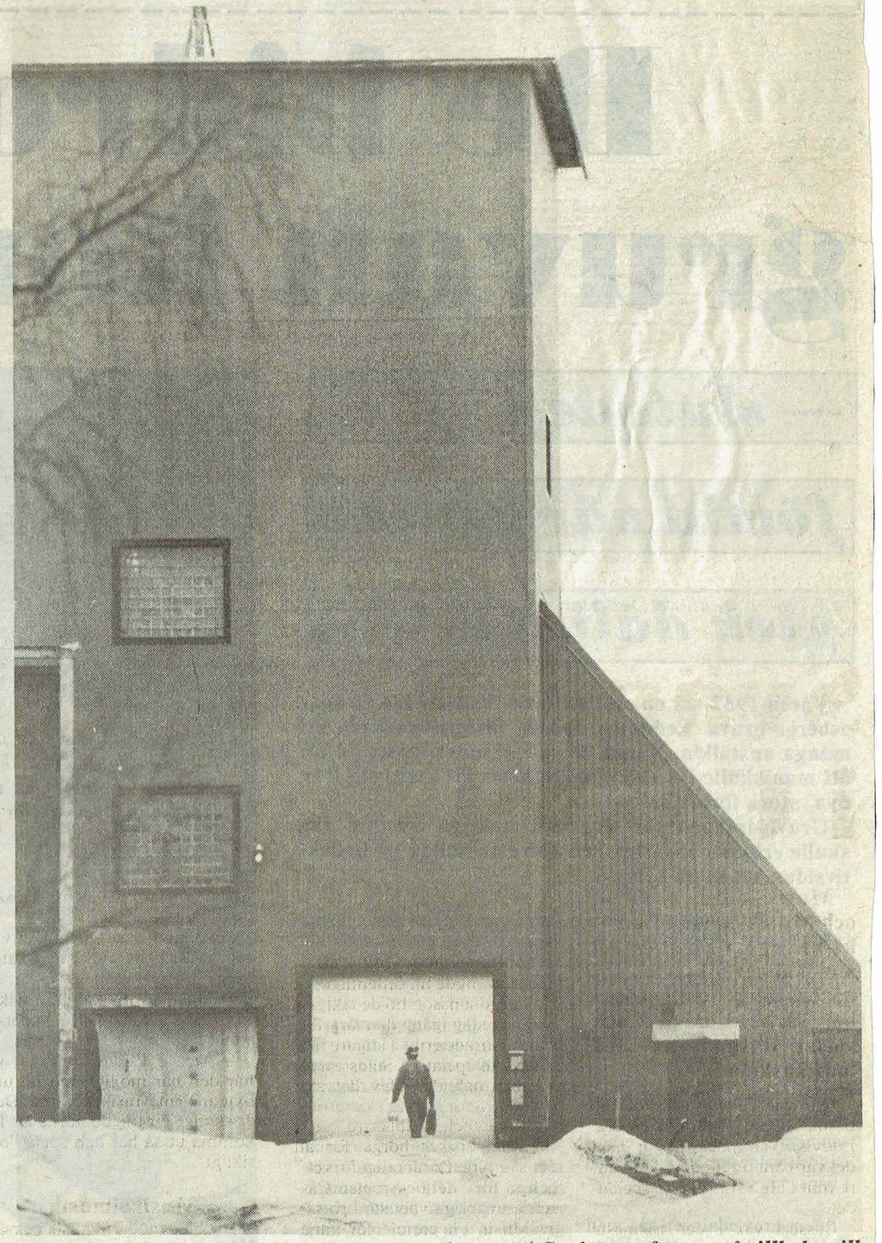

På fredag eftermiddag bestämde sig gruvarbetarna i Saxberget för att gå tillbaka till sina arbeten. Men man är fortfarande synnerligen missnöjda med det centrala avtalets innehåll.

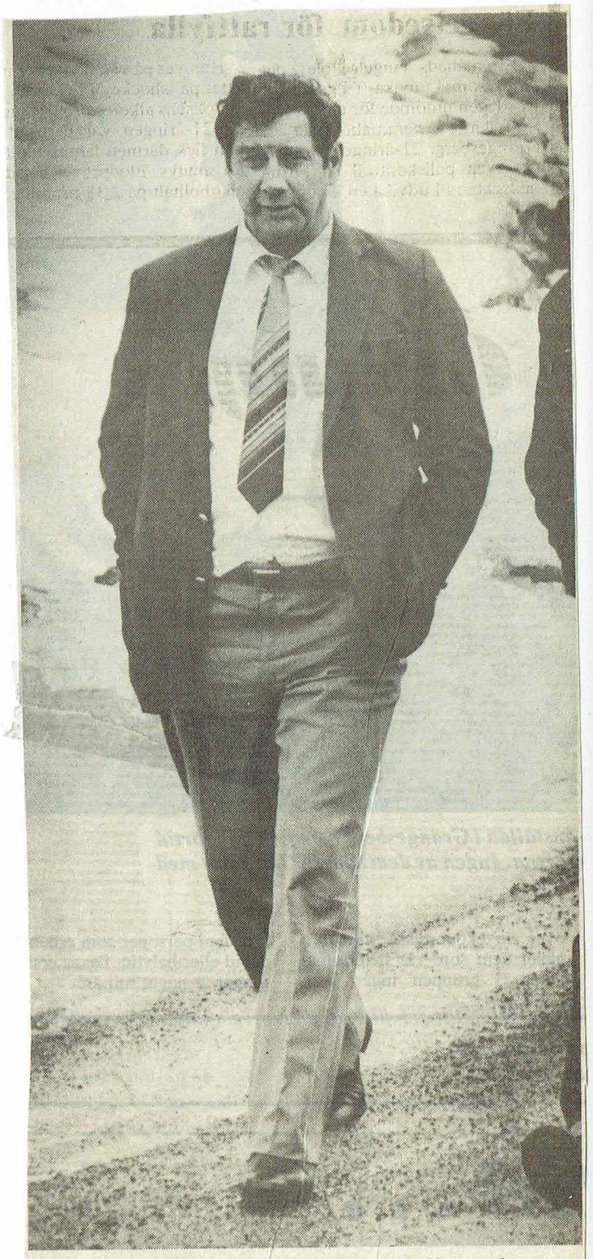

Gruvs förhandlingsombudsman Tage Eriksson kommer ut från gruvstugan efter en hård dust med gruvarbetarna. Han försökte övertyga de strejkande gruvarbetarna om det här var det bästa avtalet man kunnat uppnå. Alternativet hade varit strandning.

Bara glad

Platschefen vid Saxberget, Raivo Maripuu, ville inte säga, eller hade ingen uppfattning om, hur de vilda strejkerna på torsdag kväll, fredag morgon och förmiddag, påverkat förhandlingsklimatet inför de lokala förhandlingarna.

— Jag har inte så mycket att säga. Jag är bara glad att jag nu har gruvarbetarna tillbaka i arbete, sa han sedan det stod klart att gruvarbetarna återgick till

Oroligheter hotar

Han lät dock antyda att just de bolidenanställda gruvarbetarna borde kunna räkna med lönelyft utöver vad det centrala avtalet ger.

— Det är min uppfattning att Boliden har råd att betala sina arbetare mer än vad som sägs i det centrala avtalet, sa Eriksson.

Där fick han helt och fullt medhåll av Gunnar Karlsson.

— Företaget får gå med på rejäla lönelyft. Annars är jag rädd för att det blir nya oroligheter

7-4-1984

Lönekampen

Strejk avblåst

–nya aktioner efter helgen?

Arbetarna vid Bolidens gruvor i Saxdalen, Garpenberg Norra och Svärdsjö gick alla ut i vild strejk på fredagen i protest mot det nya avtalet.

Dels för att visa sitt missnöje med de egna förhandlarna, som man anser har misslyckats. Men också för att klart markera allvaret och enigheten inför de lokala förhandlingarna.

Felaktiga uppgifter i en del tidningar om hur mycket avtalet egentligen ger har också gjort sitt till för att utlösa strejkerna.

Sedan ombudsman Tage Eriksson besökt arbetsplatserna i Saxdalen och Garpenberg under fredagseftermiddagen, återupptogs arbetet.

I Garpenberg kan det bli nya aktioner efter helgen.

— SIDAN 8 —

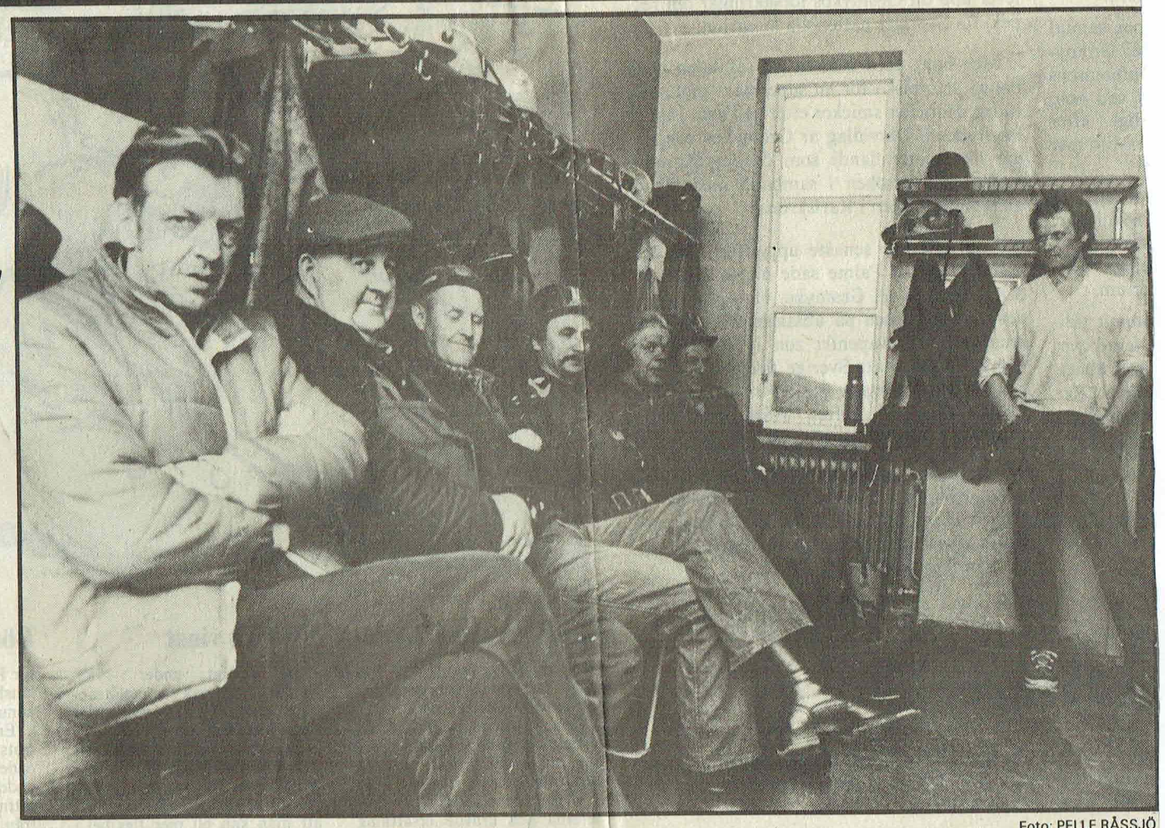

Hela fredagsförmiddagen låg arbetet vid Saxbergsgruvan nere.

Foto: PELLE RÅSSJÖ

TORSDAG 8 mars 1984 DALA

Saxberget:

GRUVAN FÅR LEVA

till minst år 2 000

□□□ Dryga fyra miljoner kronor har satsats på djupundersökningar i Saxbergets gruva det senaste året.

Boliden mineral har alltså gjort en rejäl investering.

Och den kommer att betala sig.

Det finns ytterligare cirka två miljoner ton malm att hämta ned till 1.000 meters nivå.

— Saxbergets gruva kommer att leva till år 2.000 — minst.

Det lovar platschefen Raivo Maripuu som annars inte brukar ta till överord i onödan.

Med andra ord råder det en oerhört optimistisk framtidstro vid gruvan.

— Sidan 8 – 9 —

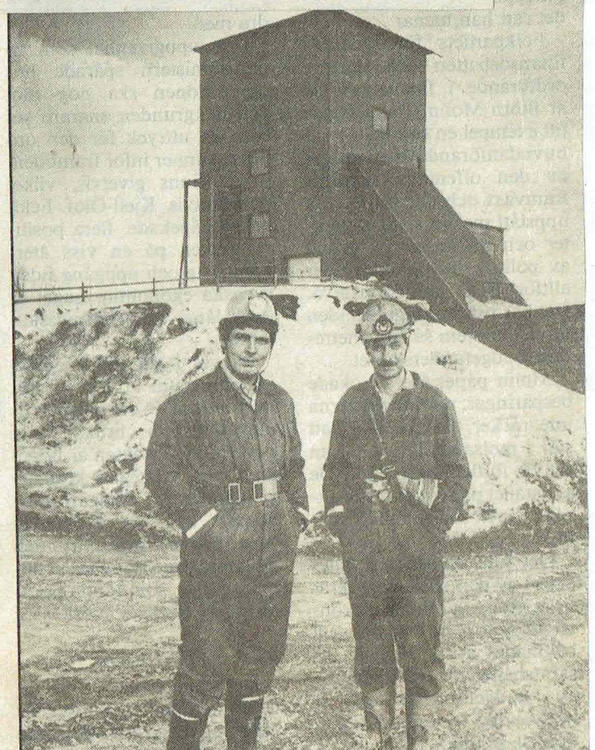

’SAXBERGSGRUVAN SKA LEVA TILL ÅR 2.000’

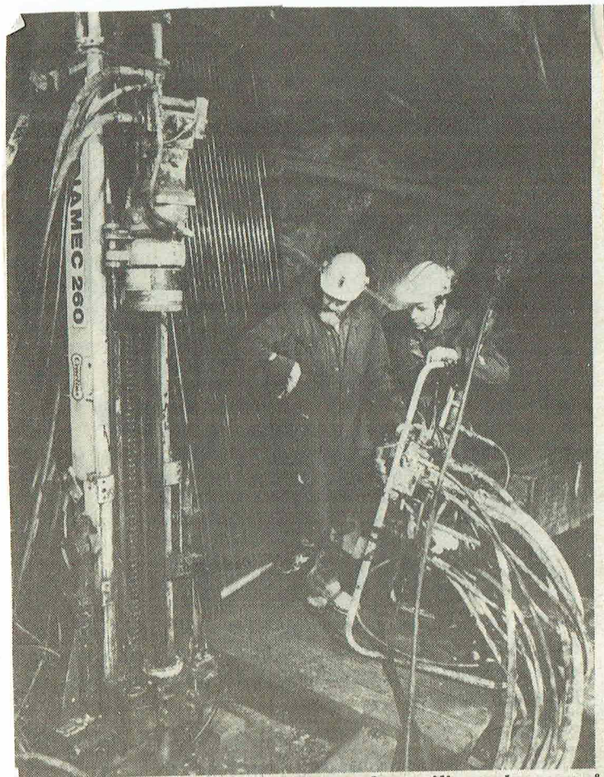

Boliden Mineral har lagt ned över fyra miljoner kronor på djupundersökningar av Saxbergets gruva. Nu vet man att det är en investering som kommer att betala sig. Det finns mer malm att hämta, åtminstone ned till 1.000 meters nivå.

— platschefen positiv efter nya provborrningar

Boliden mineral har lagt ned åtskilliga miljoner kronor på djupundersökningar av Saxbergets gruva i Saxdalen.

Nu börjar resultaten av undersökningarna att bli klara. Och det handlar om positiva resultat.

— Saxbergets gruva ska banne mig leva till år 2.000 — minst, säger platschefen Raivo Maripuu med eftertryck.

Boliden mineral har lagt ned åtskilliga miljoner kronor på djupundersökningar av Saxbergets gruva i Saxdalen.

Nu börjar resultaten av undersökningarna att bli klara. Och det handlar om positiva resultat.

— Saxbergets gruva ska banne mig leva till år 2.000 — minst, säger platschefen Raivo Maripuu med eftertryck.

Dryga fyra miljoner kronor har Boliden mineral satsat på borrundersökningar i Saxberget under det senaste året. Man har borrat från 545 meters nivå och ned till strax över 900 meter.

Att diamantborra ett hål kostar upp till 400 kronor per meter. I Saxberget har man borrat nio hål, en del av dem på uppåt 400 meter...

— Ja, det är stora investeringar som gjorts, konstaterar Raivo Maripuu och gruvchefen Sven Andersson. Men det har likväl varit nödvändiga investeringar. Man måste vara helt säkra på att det verkligen finns mer malm att hämta längre ned för att kunna fortsätta med rampdrivningen. Ramperna kostar cirka 5.000-6.000 kronor per meter att anlägga...

2 miljoner ton

— Diamantborrningarna har, tillsammans med seismiska undersökningar 1982 och 1983, visat att malmkroppen inte upphör efter 665 meters nivå. Den verkar vara av ungefär samma storlek som hittills ned till 1.000 meters djup. Det skulle innebära att det finns cirka två miljoner ton malm att hämta, säger Maripuu.

— Undersökningarna har gett ett resultat som var väntat. Vissa borrhål har gett bättre halter av olika metaller än vad vi trott men samtidigt vet vi sedan tidigare att malmen är väldigt oregelbunden.

Trygga jobb

Allt talar också för att man kommer att hämta upp all malm mellan 665 och 1.000 meters nivå.

— Om malmpriserna håller sig på en acceptabel nivå kan personalen vara förvissade om att deras jobb är tryggade till framåt år 2.000. I dag har vi cirka 120 anställda. Någon utökning av personalstyrkan blir nog inte aktuell.

Vad Maripuu, Andersson och de övriga anställda glädjer sig speciellt mycket åt är att zinkhalten har visat sig vara något högre längre ned i berget. Detta då zinkpriserna ständigt har accelererat uppåt den senaste 10-årsperioden.

Mera guld?

— Kopparhalten är också något högre. Det kan innebära att guldhalten i malmen även den blir något större. Men det rör sig om väldigt små skillnader. Guldhalten kanske ökar från 0,30 gram per ton malm till 0,35. Totalt räknar vi med att få fram cirka 34 kilo guld i år, säger Maripuu.

Lever Saxbergets gruva efter år 2.000 — det tror alla som jobbar här — får man inrikta sig på att börja bryta under 1.000 meters nivå. Platschefen verkar vara övertygad om att det finns malm även under denna smått magiska gräns.

— Vi har inte gjort några rejäla undersökningar under 1.000 meters nivå. Men det finns ingenting som indikerar på att malmen helt plötsligt skulle ta slut där.

Malmen slut

Det är i dagsläget mest aktivitet mellan 470-625 meters nivå. Men redan nästa år kommer all brytning att vara förlagd under 545 meters nivå.

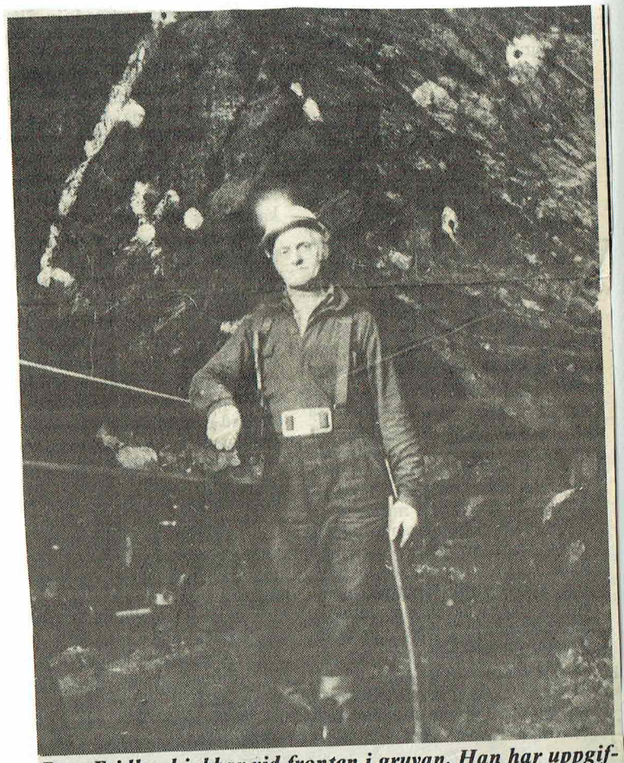

Bror Fridlund jobbar vid fronten i gruvan. Han har uppgiften att borra, ladda och lasta. — Omväxling förnöjer, säger han.

Saxdalens historia utreds av skolklass

Varför har Saxdalen tidigare hetat Rävvåla? Varför bytte byn namn 1947-48? Hur var livet i Rävvåla på 1800-talet?

Saxdalens historia har aldrig tidigare blivit utredd, och det är säkert många som undrar över just namnet "Rävvåla".

Nu kommer snart alla nyfikna att få ett svar!

I Saxdalens tredjeklass i den gamla skolan byggd 1915, har man nämligen är lärarinna som efter sportlovet i vintras tillsammans med sina elever påbörjat undersökningar om Saxdalens historia, ett jobb som har tagit mycket tid, och om man skall få det klart kommer att ta ytterligare mycket tid.

Lärarinnan, som från början kommer från Enköping, bor nu i Grängesberg, men undervisar eleverna i Saxdalens, Sunnansjös och Nyhammars skola. Hon heter Inger Berglund.

Hembygdens historia

— Jag tyckte att namnet Rävvåla var så intressant att jag frågade mina elever om man var intresserad av att veta mer om Saxdalens historia. Varför exempelvis Saxdalen tidigare hette Rävvåla, berättar Inger Berglund.

Själva idén till forskningen har Inger haft länge, men hon och hennes klass gjorde slag i saken när man skulle börja läsa om hembygdens historia, ett ämne inom OÄ för alla tredjeklassare.

— Vi märkte snart att det inte fanns någon historia om Saxdalen, och bestämde då att själva undersöka och forska lite.

Inger och eleverna satte sig ner och planerade hur man skulle gå till väga för att på bästa och enklaste sätt få reda på så mycket som möjligt om Saxdalen förr. Det visade sig att man skulle få ett enormt arbete trots allt.

— Det var så mycket att vi inte visste var vi skulle börja.

Allt skolarbete

Inger fick på "omvägar" höra talas om att chefen för Länsmuséet i Falun, Örjan Hamrin, skulle kunna hjälpa till lite grann, varför hon kontaktade Hamrin. Han gav henne tips om litteratur hon kunde läsa för att få hjälp med forskningen.

— Ungarna var inte dummare än att de gav mig i uppdrag att läsa den "tyngre" litteraturen, medan de själva tog itu med den mer lättlästa.

All forskning som klassen har gjort har sträckt sig över samtliga lektioner som en tredjeklassare har idag. På svenskan har man läst historieböcker, på musiken har man studerat Saxdalsmusiker, på OÄ-timmarna har Saxdalen hela tiden stått i centrum, på matematiken har man räknat ut avstånd för att göra en karta över Saxdalen osv.

— Det här arbetet har gett mycket mycket mer än om vi bara har läst den vanliga skollitteraturen, menar Inger. Jag tycker att det här skall vara skolans sätt att arbeta, låta barnen skapa själva.

— Nu för tiden proppar man bara in en massa fakta i elevernas huvuden, som man inom, en snar framtid bara behöver trycka på en knapp på datorn för att ta reda på. På det här sättet får man en bättre förmåga att tänka själv.

— Det är klart att det också kan vara ett obekvämt sätt att arbeta. Det tar mycket tid.

Mycket hjälp

Och tid har verkligen Inger fått lagt ned. Hon jobbar inte heltid, men på sina lediga onsdagar har hon ibland till och med åkt till skolan för att få fram ytterligare material.

— Ibland har jag varit så trött på det här att jag har funderat på att lägga av, berättar Inger. Då har jag frågat eleverna om de också har tyckt samma sak, att sluta med arbetet. Då har de alltid svarat att de vill fortsätta, och lusten har också kommit tillbaka för mig.

Att få fram så mycket som möjligt av en bys historia är en omöjlighet om man inte får hjälp av folk, då oftast äldre, som kan berätta om Saxdalen förr. Och hjälp har inte Inger och hennes elever saknat.

100-åring

En av Saxdalens största "allvetare" om historien i byn är Irene Heed och hennes make Åke som sköter biblioteket i Saxdalen. Av dessa två har klassen fått mycket intressanta uppgifter.

Skolans vaktmästare Gunnar Eklund, en äldre saxdalsbo, och åldringarna Johan Westerberg och Per Spjut på Solgärdet i Sunnansjö, är andra flitiga "hjälpredor". Johan Westerberg är närmare 100 år gammal och minns med andra ord saker som ingen annan idag levande har varit med om i Saxdalen, även om kanske minnet sviker emellanåt.

Eleverna har också arbetat med Saxdalens historia under FA-timmarna, de så kallade Fria Aktiviteter. Där har man tillsammans med fritidsassistenten Janne Wallman åkt runt, till bland annat Solgärdet, och intervjuat åldringarna för att få mer "kött på benen". Man har dessutom varit på varenda arbetsplats i Saxdalen för att höra hur länge man funnits etc.

Bjöd in

— Vi har blivit mycket fint bemötta av allmänheten i Saxdalen, berömmer Inger. Elevernas intresse har smittat av sig på ortsbefolkningen och de har verkligen ställt upp och berättat så mycket de vet.

— De har också varit mycket förstående för barnens ibland lite naiva frågor, typ "borstade du tänderna när du var liten". De har varit vänliga och svarat på dessa frågor också. Och verkligen gett bra svar.

Till skolan bjöd man också för ett tag in två gamla kämpar i Saxdalen som hade mycket att berätta. Enfrid Karlsson och Gottfrid Persson. Klas Rosén fick höra talas om att Ernfrid och Gottfrid skulle till skolan, så Klas — också han en äldre saxdalsbo — kom han med!

Ytterligare ett bevis på allmänhetens intresse!

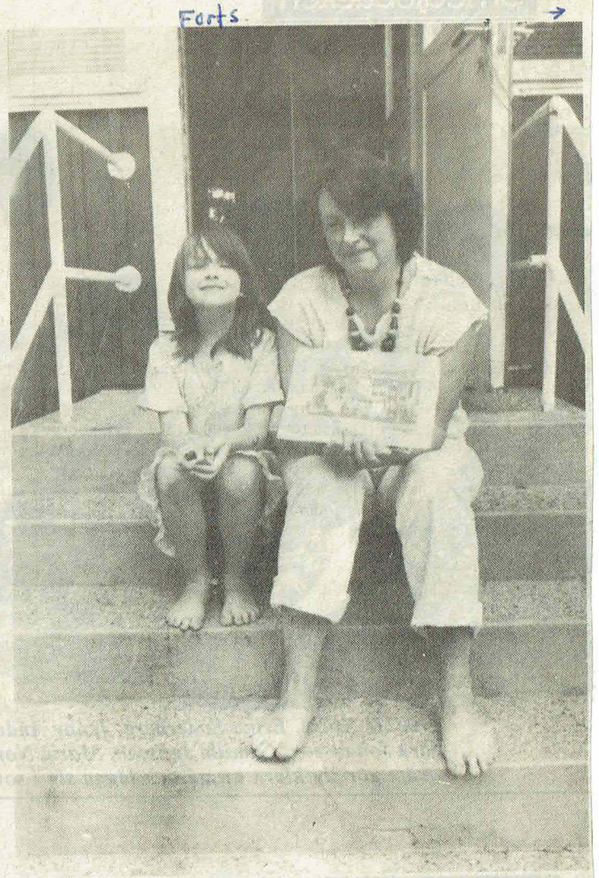

Lärarinnan Inger Berglund är mycket tacksam för den hjälp som ortsbefolkningen har gett när det gäller att lämna berättelser och bilder. Här håller Inger och hennes dotter Susanne i en bild som man har fått låna av Sigrid Haag och den är på en skolklass från början av seklet.

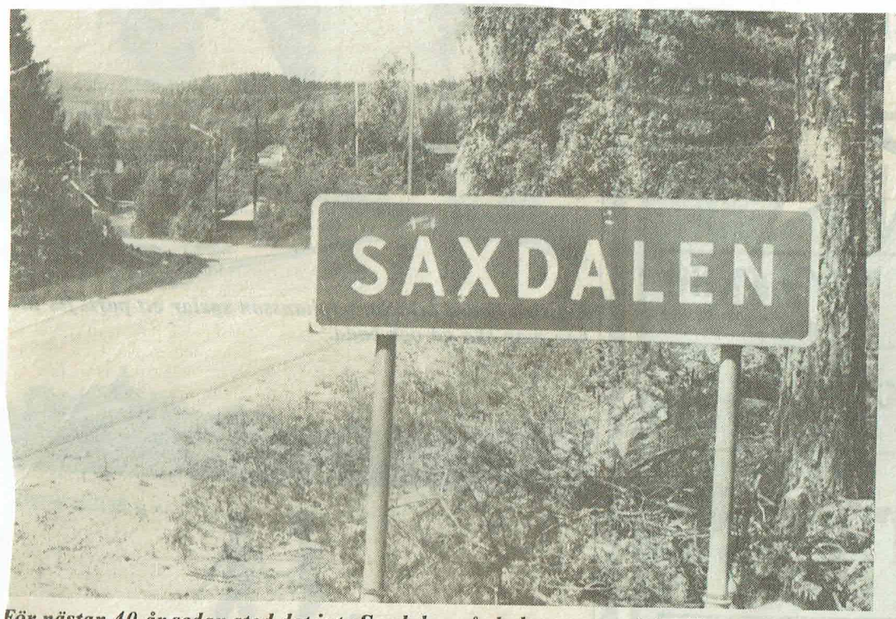

För nästan 40 år sedan stod det inte Saxdalen på skyltarna utan Rävvåla. Nu kommer en tredjeklass i Saxdalens skola att tala om varför det hette Rävvåla tidigare och varför man bytt namn.

Mycket kvar

Trots att mycket är gjort, återstår fortfarande nästan hur mycket som helst innan Saxdalens historia är så klar som den kan bli. Den tyngsta biten, kyrkböckerna, har man fortfarande inte börjat med.

— Det skulle vara roligt att få med lite befolkningsstatistik i historien, men det krävs för mycket jobb, säger Inger. Kanske om det blir tid över att det blir en snabb koll också där.

Arbetet med historien kommer att fortsätta till hösten, då Inger tillsammans med klassen, som då har blivit en fyra, skall ställla samman allt insamlat material. Sedan är det meningen att det skall bli en lärobok av det hela för kommande klasser i Saxdalens skola.

— Vi har blivit lovade att trycka en bok på det ena eller andra sättet, säger Inger. Någon bok för försäljning blir det dock inte, då det är så mycket som spelar in för att det skall gå.

Också bilder

En bok med bara text är inte alltid så rolig, allra helst en lärobok som lågstadieelever skall ha. Det kommer det inte heller att bli.

Man har från flera håll fått låna bilder från gamla Saxdalen — eller Rävvåla som det hette då — och Sigfrid Haag hade enormt många intressanta bilder.

— Det är svårt att beskriva en bys historia med bara ord, säger Inger.

Det blir alltså till hösten, eller kanske till vintern, som Saxdalens historia beräknas vara sammanställd. Då kommer också man att ha en utställning på det som man har fått fram, något som man hade vid Gruvans Dag för någon vecka sedan.

— Det var nog inte alla som fick chansen att se vad vi fått fram, och dessutom fattades fortfarande en del material då. Allt kommer att finnas klart till hösten, avslutar Inger Berglund.

Som avslutning kan också sägas att när klass tre i Saxdalens skola slutade skolan i början av juni, var man på en skolresa som inte många elever i dagens skola har gjort. Då åkte man nämligen hästskjuts genom "gamla" Saxdalen, precis som man kanske förr gjorde vid skolresorna!

Text och foto:
Leif Simonsson

Eleverna i klass tre har varit på varenda företag i Saxdalen och bland annat frågat hur länge man funnits. Bageriet var ett av dessa, som också var ett av de många ställen som eleverna var varmt välkomna till.

Skolan, som alltså eleverna går i, tillhör en av de äldsta kvarvarande byggnaderna i Saxdalen. Den byggdes 1915 och ser nästan precis likadan ut nu som då.

ANNELI

— bättre och bättre utan hårdsatsning...

Anneli Bergström satsar ännu inte hundraprocentigt på friidrottsträningen. Det finns åtskilligt än att lägga på i träningshänseende.

I Grängesberg går det omkring ett ganska okänt löparämne. Anneli Bergström heter hon och tävlar för Ljusnarsbergs AIF. Den 15-åriga tjejen har i sommar fått något av ett litet genombrott på tävlingsbanorna.

Tider som 62,8 på 400 m och 2.22,8 på den dubbla distansen är mycket bra för en 15-årig tjej, som ännu inte gjort någon hårdsatsning på friidrotten.

— Jag tränar cirka tre-fyra gånger i veckan och idrottar mest för skojs skull, säger Anneli. Jag har inte tänkt satsa mest på idrotten, utan skolan får gå i första hand, men ändå finns det utrymme för att träna mer.

Mångsysslare

Anneli är en mångsysslare inom idrotten. Hon tävlar vintertid på skidor för Saxdalens IF och har också spelat en del fotboll.

Friidrott roligast

— Jag fortsätter åka skidor i vinter, men friidrotten är numera nummer ett för mig, berättar Anneli. Det är roligare att träna friidrott, mer omväxlande och varierande. I skidor gäller det mest att få mil i benen.

Tränar mera

Anneli har ökat på träningsdosen den här sommaren, även om hon inte kunnat satsa för fullt på grund av ömmande benhinnor. Tiderna 62,8 på 400 m och 2.22,8 på 800 m har placerat grängestjejen i årsbästatoppen i Närke, dit Ljusnarsbergs AIF hör. Cirka två respektive sex sekunder skiljer för Anneli att hamna bland de tio bästa i landet i sin åldersklass på ström-spurt. Hon brukar ha mycket kvar att ge på uppploppet, både på 400 och 800 meter.

— Jag vill gärna komma bakifrån, även om det gäller att gå ut hårt för att inte tappa kontakten med de i täten, berättar Anneli Bergström.

Skol-SM

Grängestjejen siktar i höst på skol-SM. Det mästerskapet avgörs på Stockholms stadion i mitten av september, Anneli har klarat kvaltiden på sina två favoritdistanser.

— Jag har ingen större målsättning för min start på stadion, säger Anneli. Det är roligt att bara få vara med där.

Anneli Bergström tränas, liksom de andra grängesungdomarna som sysslar med friidrott, av Nisse Holmdahl och tävlar alltså för Ljusnarsbergs AIF.

Större satsning?

På försommaren blev för övrigt Anneli Närkemästarinna i stafett tillsammans med sina kompisar från Saxdalen, Marianne Hellgren och Helen Gustafsson. Samma trio brukar vintertid skida hem DM-stafetterna i Dalarna.

— Men det var bara två lag som kom till start i stafetten, så den segern räknar jag inte så mycket med, säger Anneli.

Hur långt Anneli kan gå som löperska är svårt att sia om, men 62,8 på 400 och 2.22,8 på 800 m utan hårdsatsning skvallrar om talang. Det är upp till 15-åringen själv att bestämma hur bra hon skall bli.

— Vi får se, säger hon själv. Jag har inte bestämt mig än om jag skall träna hårdare, men just nu är det kul med friidrott, så varför inte en lite större satsning...

Här står Saxdalens påläggskalvar i skidåkning klara för en träningstur med stavar.

Skidungdomen står stark — räkna med Saxdalen!

SAXDALEN (DD). Saxdalens IF hade på lördagen skidupptakt för sina många ungdomar och det var skidordf. Olle Rehn och huvudtränaren Bosse Gustavsson som höll i trådarna och informerade det unga Saxdalen om vinterns tävlingsprogram och om träningen.

Där ingår bl a ett läger för de tre flickorna i D 15—16 Helen Gustavsson, Marianne Hellgren och Annelie Bergström i Idre i slutet av november månad. Helen har visat fina takter de senaste vintrarna med flera framskjutna placeringar i såväl ungdoms SM och Svealandsmästerskap (seger) och som hon nu har bra sällskap av jämngamla kompisarna Marianne och Annelie bör det bli en del lagsegrar i vinter, kanske även i stora sammanhang. När det gäller flickor så har Saxdalen ytterligare ett bra ämne i Charlotta Persson som i vinter tävlar i D 13—14, Charlotta som också är ett stort löfte i skidorientering (Malmia) kommer i vinter att kombinera de två grenarna.

Men Saxdalens skididrott består inte bara av flickorna, många pojkar har kommit fram och främst bör nämnas trion i P 13—14 Erik Sand, Jörgen Bergström och Kenny Hedman som verkligen blir att räkna med denna vinter. Erik Sand t ex tog en fin delad femte plats i DM förra vintern. Ett 20-tal unga skidlöpare räknar Saxdalen med att få se i spåren denna vinter och det tränas ambitiöst. Varje tisdag är det gymnastik på två grupper i skolans gymnastiksal och på lördagarna träffs man vid elspåret där stavarna finns med och direkt efter upptakten i lördags drog ungdomarna med Bosse Gustavsson och Ingrid Jonsson som ledare ut i terrängen för ett rätt hårt träningspass. Den äldre flicktrion har dessutom ett styrkepass i Östra skolan i Grängesberg under Nisse Holmdahls kommando. Så nog står Saxdalen bra rustade inför den kommande säsongen.

Två tredjedelar ur Saxdalens starka flicktrio i D 15—16 fr v Helen Gustavsson och Marianne Hellgren. Saknas i trion gör Annelie Bergström som var förhindrad att delta i träningen.

En trio pojkar ur H 13—14 som är verkligt lovande. Fr v Kenny Hedman, Erik Sand och Jörgen Bergström.

Vilket auktionsfynd

Hittade första LT-numret i byrån

Ett exemplar av det allra första numret av Ludvika Tidning, massor av andra gamla tidningar och skrifter samt 100-tals gamla brev och vykort från 1800-talet och början av 1900-talet.

Detta visade sig vara innehållet i den gamla klaffbyrå som paret Greta och Helmer Holm i Saxdalen ropade in vid den senaste auktionen hemma i byn.

Helmer Holm är mycket intresserad av gamla möbler och går ofta på auktion. Under veckoslutet gjorde han dock det verkliga auktionsfyndet. För 700 kronor ropade han in den gamla byrån som dock inte var helt intakt, men sågs som ett bra renoveringsobjekt för den möbelsnickarkunnige Holm. En av lådorna gick dessutom inte att öppna, men detta skulle bara betyda några fler roande arbetstimmar hemma i snickarboden.

— Jag tyckte att jag gjorde en bra affär när jag fick byrån för 700 kronor och hade ingen tanke på att den stängda lådan skulle innehålla ett sådant fynd, säger Helmer.

Vid hemtransporten från auktionen tyckte Greta och Helmer att byrån var ovanligt tung, och när man fick se det värdefulla innehållet blev förtjusningen stor.

— Ett välbevarat exemplar av Ludvika Tidnings första utgåva från 1910 var en av de intressanta saker som Helmer Holm och hans fru Greta hittade i den gamla klaffbyrån.

Första LT:n

Sedan man plockat ur de lådor som gick att öppna fann paret Holm att den stängda lådan var sprängfylld med massor av gamla tidningar, samt brev och vykort av mycket gammalt datum.

— Det här är ju ett verkligt fynd. 700 kronor var billigt för klaffbyrån och så får vi detta på köpet, konstaterar Helmer och Greta.

Det gamla LT-exemplaret från år 1910 var naturligtvis den största överraskningen för Holms.

De är sedan många år tillbaka abonnenter på tidningen och bara att få jämföra ett exemplar av den första upplagan med dagens moderna nyhetstidning var en stor upplevelse.

— Verkligen intressant att läsa i den här gamla tidningen. Den skall vi vara mycket rädda om, säger paret Holm.

1910

Den allra första utgåvan av Ludvika Tidning kom fredagen den 2 december 1910. I tidningen inbjudes västerbergslagsborna vördsamt till prenumeration till den ringa summan av 1,50 kronor för hela året 1911.

Den förhållandevis tunna tidningen (fyra sidor) innehåller förutom en rejäl uppsättning affärsannonser även en hel del nyhetsstoff som ger nutida läsare en uppfattning om vad som intresserade allmänheten vid tiden för tidningens tillblivelse.

Dessutom är paret Holms exemplar mycket välbevarat efter alla åren i en av lådorna på den gamla möbeln.

— Det är rena turen för oss att lådan inte gick att öppna. Då hade klaffbyrån säkert varit tömd innan den gick på auktionen, säger Helmer avslutningsvis.

FREDDY NYLUND
Foto: PETER OLSSON

Greta och Helmer Holm hittade mycket i den gamla klaffbyrån — brev och vykort bland annat.

1984

SIF:s tur i år?

I fjol förlorade Saxdalen en enda seriematch i femman — mot Dala-Järna hemma med 3—2 på Furuliden.

— En ödesdiger förlust för oss, suckar tränaren Rolf Persson. Där rök seriesegern!

Inför den här säsongen har de svart-vita bevisat att det var "fel lag" som gick upp i fyran.

— Ja vi slog Tunabro klart i en träningsmatch under våren. Men det är som det är. Tunabro vann serien och vi blev tvåa, konstaterar Rolf ännu en gång.

Med tanke på segrarna över Islingby så ser det med andra ord mycket bra ut för Saxdalen.

— Årets upplaga är säkerligen en av de bästa vi haft på många år. Kanske något tunn ändå kapabel att vara med där uppe.

— Visst blir lag som Leksand och Östansbo mycket svåra men jag tror ändå att vi skall kunna ställa till med en hel del positiva saker.

13:e säsongen!

Rolf Persson kan det där med Saxdalen. I år är han inne på sin 13:e (!) säsong för SIF i olika perioder.

— Vi har spelat 24 seriematcher och noterat en enda förlust den nämnda mot Dala-Järna. Laget är starkt trots att vi förlorat tre ordinarie spelare i år.

— Conny Fridlund och Håkan Selemo till Grängesberg och Peter Stephan till Högfors.

— Av våra nya så går både Håkan Jansson (Ludvika FK) och Urban Stephan (ÖIS) in i premiärtruppen.

— Håkan Jansson har imponerat och är självskriven innerback tillsammans med veteranen Rolf Påhlsson.

När vi frågar Rolf Persson om styrkan med årets SIF-upplaga kommer svaret snabbt:

— Vi odlar ett eget spel med säkra uppspel bakifrån. Det har klaffat bra större delen av våren.

På fredag är det seriepremiär mot nykomligen Amsberg antingen på Grängesvallens grus eller i bästa fall på Furuliden.

Det troliga premiärlaget:
Esbjörn Kull, Hans Haglund, Rolf Påhlsson, Håkan Jansson, Gustaf Nordh — Mats Adolfsson, Anders Karlsson, Ola Berglund — Lennart Kull, Krister Fridlund, Simon Lorenzotti — Hans-Ove Eriksson, Urban Stephan och Bernt Adolfsson.

HARALD LOHSE

Gammalt och nytt i Saxdalen anno 1984. Nytillskotten Håkan Jansson och Lennart Kull ...

Bengt Emil Johnsson – riksradions nye programdirektör

Jag har makt att stoppa ett radioprogram

Jag har makt att stoppa ett radioprogram. Det säger nyutnämnde programdirektören på Riksradion och saxdalssonen Bengt Emil Johnsson i den här intervjun med Bergslagsposten.

Johnsson utsågs till programdirektör i onsdags. Han får nu lämna sin tjänst som chef för musikradion, ett jobb han haft sedan 1979. Han anställdes på Sveriges Radio 1966 och har hela tiden verkat på musikradion som håller i den seriösa musiken.

Vad är det för skillnad på att vara musikradiochef och programdirektör?

— Det är både stora skillnader och stora likheter. Som programdirektör får jag det övergripande ansvaret för hela programverksamheten på radion. Som musikradiochef ansvarade jag för musikradions område med den seriösa musiken.

— Nu får jag 13 redaktioner och tio distriktsredaktioner under mig. Där finns alla redaktioner på radion. Redaktioner som sänder sport, nyheter, kultur, musik, barnprogram, religiösa program och invandrarprogram bland mycket annat.

— Ja, jag älskar ju radio. Radio är ett mycket viktigt medium och har framtiden för sig. Kanske framförallt som kulturförmedlare.

Ska vara objektiv

Du har fått något av en seriös stämpel på dig. Kommer den seriösa musiken att få ett större utrymme i framtiden?

— Inte automatiskt. Vi kan inte ta sändningstid från andra områden för att ge större plats åt seriös musik, åtminstone inte i någon nämnvärd omfattning.

Den nye programdirektören framhåller att han inte kommer att lägga sig i de olika programmens utformning i detalj.

— Det är inte mitt jobb och min smak ska inte prägla Riksradions utbud. Jag måste vara objektiv och vidsynt. Men jag har befogenhet att stoppa ett program.

Johnsson menar att han har gjort sig känd för att vilja eftersträva en stor bredd i radioutbudet. Han tror också att detta var en av de viktigaste anledningarna till att han erbjöds jobbet.

— Min ideologi är att även sådana kulturformer som inte är kommersiellt framgångsrika ska nå ut till en bred publik. Till exempel nyseriös musik och bluesmusik.

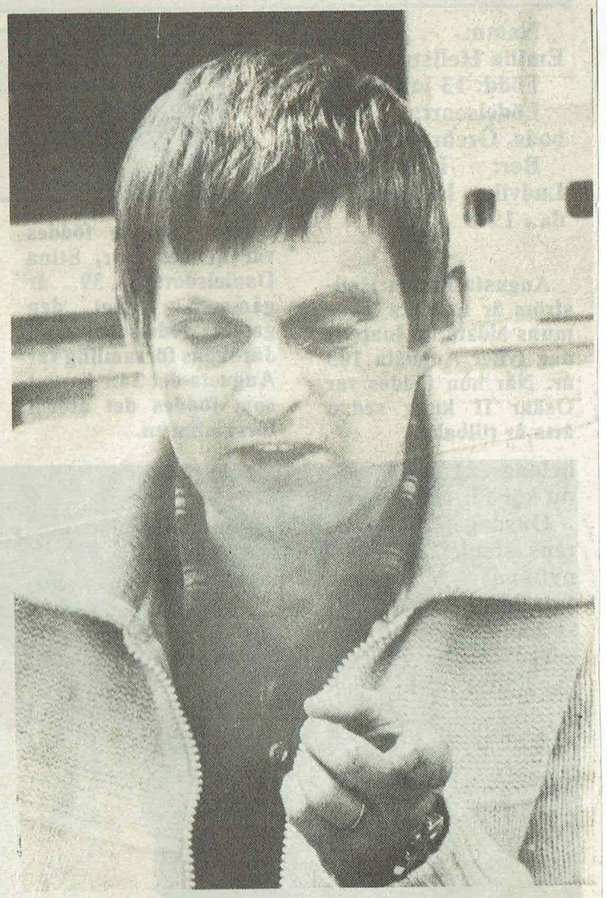

Både "Skivor till kaffet" och "Ring så spelar vi" är utmärkta program och kommer att finnas kvar i framtiden, säger Bengt Emil Johnsson.

inga planer på att lägga ned programmet.

— Som du vet, hur man än vänder sig har man alltid ändan bak...

Ett drömjobb

Vad blir din främsta uppgift som programdirektör?

— Jag ska leda idédiskussionerna på radion och föra in nya idéer. Jag har det yttersta ansvaret. Men det är en stor apparat med många inblandade.

Bengt Emil Johnsson har hastigt och lustigt blivit en av de högsta cheferna på Riksradion. Det finns egentligen bara en person på hela radion som har större makt än saxdalsbördige Johnsson. Det är riksradiochefen Ove Joansson.

Bengt Emil låter entusiastisk när han talar om sitt nya jobb. Han tycker sig ha fått ett drömjobb.

Perrolf blir kvar

"Skivor till kaffet" har i många, många år tillhört de mest populära radioprogrammen. För en tid sedan beslutades att det skulle läggas ned. De ansvariga programplanerarna fick hård kritik av svenska folket.

Nu kan Bengt Emil Johnsson lämna beskedet att Skivor till kaffet blir kvar.

— Programmet kommer kanske inte att heta Skivor till kaffet, men det ska ingå i ett särskilt programblock. Bertil Perrolf ska leda programmet. Start sker i höst.

"Ring så spelar vi" är ett annat populärt program som har miljonpublik varje vecka. Programdirektören tycker även det är ett utmärkt program och medger att han ibland lyssnar på Hasse Tellemar.

— Det händer. Och det finns

Inget nytt tio-i-topp

Många yngre lyssnare har länge efterlyst ett nytt topplisteprogram i stil med gamla tio-i-topp som lades ned för tio år sedan. Kommer tio-i-topp tillbaka?

— Det är inte aktuellt. Jag har inte sett eller hört talas om några sådana planer. Samma sak gäller Svensktoppen.

Tycker Bengt Emil Johnsson att det spelas för mycket rock och pop i radio?

— Nej. Problemet är att det finns så oerhört mycket olika slags musik och musikformer som attraherar olika grupper. Jag har dock förståelse för att många äldre anser att det är för mycket popmusik i radion.

— Undersökningar visar att yngre människor sviker radion. Drog vi ned på pop- och rockutbudet kunde man förvänta sig att de yngre lyssnarna skulle bli ännu färre.

Fjärde kanal behövs

För att alla musiksmak- få sitt vill Johnsson inf- fjärde radiokanal.

— Det finns klara behov fjärde radiokanal. Särski morgnarna och kvällarna det behövas en fjärde kana värr har vi det ekonomiskt på Riksradion idag.

— Överhuvudtaget sakn pengar för att förverkliga och göra nysatsningar.

En del debattörer föres reklam i radion. De ha någon stor supporter i Ben Johnsson. Han önskar istä radiolicensen höjs med någ nor.

— Jag tror inte att radio mest intressanta mediet klam. Jag är absolut inge tisk motståndare till rekla reklam är ingen varaktig på våra ekonomiska probl

"Jag är en saxdaling"

— Blir det ändå reklam måste den utformas så att sörer inte kan påverka pr men och dess utformning

— Jag tror att det finns dens till att reklamens roll nomin övervärderas. Den sådana väldiga inkomster det bättre att höja radiol med några kronor. Då får program.

Bengt Emil Johnssons fortfarande kvar i Saxdale radions nye programdire själv en egen gård strax i äldrahemmet.

— Jag är hem så ofta Just nu har jag faktiskt och ska åka hem så fort s ligt. Jag kommer alltid att mig som saxdalsbo!

— Jag kommer alltid att betrakta mig som en saxdalsbo, säger riksradions nye programdirektör Bengt Emil Johnsson.

Massor av skidentusiaster i skiftande åldrar deltog vid avslutningen. Bla syns Helen Gustavsson allra längst bak.

Skidavslutning i Saxdalen

Lotta fick dalahästen

Saxdalens IF:s skidsektion har hållit säsongsavslutning i Folkets hus med ett verkligt prisregn.

Det allra mest åtråvärda fick Charlotta Persson, som tog årets inteckning i det speciella vandringspriset Dalahästen.

Självklart är det 12-åringens framfart i skidspåren som i första hand fällde utslaget. Men det handlar inte enbart om att komma först, berättar SIF:ordföranden Gunvor Jakobsson.

—För att få en inteckning krävs också engagemang vid träningarna och ett gott uppförande.

Dessa egenskaper har alltså Lotta och beviset på detta finns numera i form av en graverad plåt på hästen.

Vid avslutningen förrättades även prisutdelningen från den interna serien, klubbmästerskapet och VB-serien.

Vidare avtackades Rune Heij för lång och trogen tjänst — den som under många år personifierat klubben.

Naturligtvis fanns saft och bullar med på programmet och efter den avslutande bingon var säsongen 83/84 lagd till handlingarna.

Lotta Persson, stolt och duktig representant för Saxdalens unga skidåkare, poserar med den åtråvärda dalahästen som numera har hennes namn ingraverat.

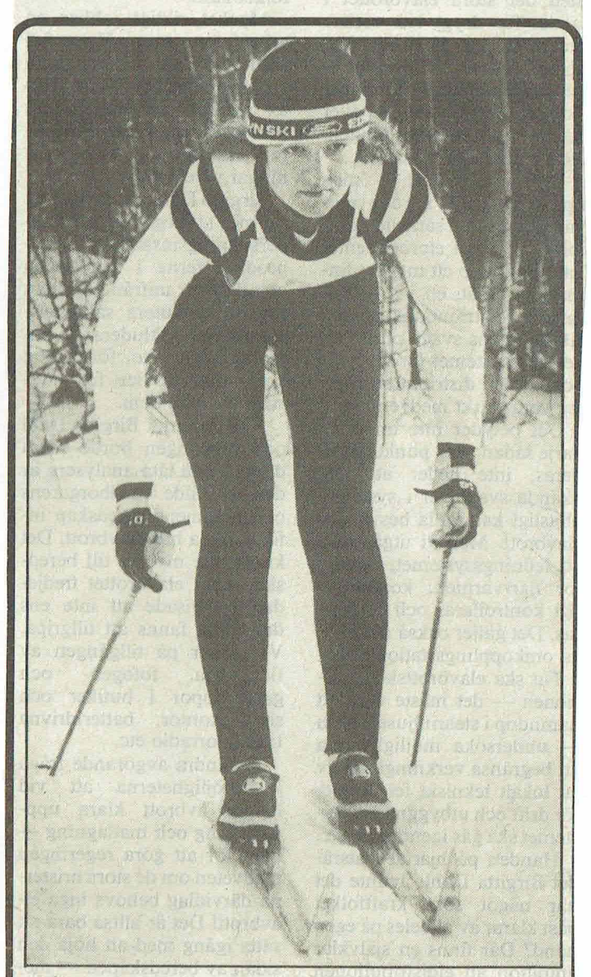

• Helen Gustafsson, Saxdalens IF, vann ohotad D 15-16 vid skid-VBM. (Foto: Lars Hellström)

Ungdoms-VBM i skidor:

Helen vann helt ohotad

□□□ Helen Gustafsson, Saxdalens IF, var totalt överlägsen vid skid-VBM för ungdom, som igår avgjordes i Källbotten utanför Ludvika. Helen vann sin klass med över 1,5 minut före närmaste konkurrent.

I övriga sju klasser tog Ludvika FfI fyra segrar, Saxdalen ytterligare en, samt Källbottens IK och IFK Grängesberg en vardera. ***— Sporten —***

Europas längsta?

SAXDALEN (DD). Europas längsta borrhål? Ja, åtminstone Nordens längsta.

Det är vad Boliden just nu håller på med vid Saxbergsgruvan i Saxdalen.

Borrhålet på 650 meter är första steget mot det nya och efterlängtade ventilationsschaktet som skall möjliggöra en sänkning av brytningsnivån i Saxbergsgruvan. Schaktet kostar cirka 10 miljoner och ingår i en satsning på drygt 17 miljoner.

— SIDAN 12 —

Måndag 24 augusti 1987

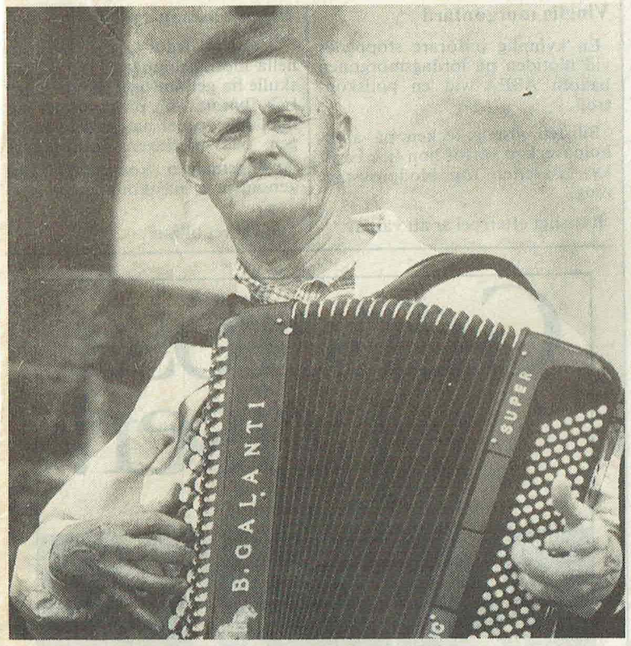

Alvar Jansson-Orre från Olsjön med stort dragspel och bestämd uppsyn.

Saxdalen firade befrielsedagen

I Saxdalen firar man numera inte bara Svenska Flaggans Dag. Man har en egen dag som firas med allmän flaggning och diverse upptåg.

Anledningen är att det var ett år sedan man fick eget postnummer efter att tidigare ha (post)sorterat under Grängesberg.

I lördags firade frihetskämparna från "Sveriges Längsta By" sin egen dag. Hela byn var på fötter och ända från det avsides liggande Ludvika kom nyfiket folk vallfärdande för att beskåda ståten. Gissa om Gottfrid Persson mvste.

Det var han som först av alla tyckte det var stor synd och skam att Saxdalen dribblades bort i postnummerkatalogen och drog igång Saxdalens frihetskamp.

Jobbig dag

Den som ville hänga med på allt den här dagen fick en jobbig lördag. Programmet startade ungefär när Tellemar slutade och upptog besök i Saxbergets gruvor och därefter följde begivenheterna slag i slag. Sång och musik av byns många talanger på området, vilket innebär manskören och spelmanslaget plus Alvar Jansson-Orre från Olsjön som lånats in från finnmarken som extraförstärkning.

Alvar ingick också i det kändlag som senare på eftermiddagen mötte ett damlag. Bengt Emil Johnson och Rune Heij var två andra profiler i det sammanhanget. 1977 års S I F-lag spelade också en match mot årets lag och vann. Tror jag. En sådan här dag är man inte så petnoga med att räkna målen. Man har roligt i första hand. Träffas och konstaterar att Saxdalen är en by med profil.

Det har det alltid varit men det är först nu man dragit till och skaffat sig en egen "nationaldag" med sång, musik, fotboll, stövelkastning, knytkalas och allmän extas över hembyns förträfflighet.

BERTIL DANIELSSON
PETER OHLSSON (FOTO)

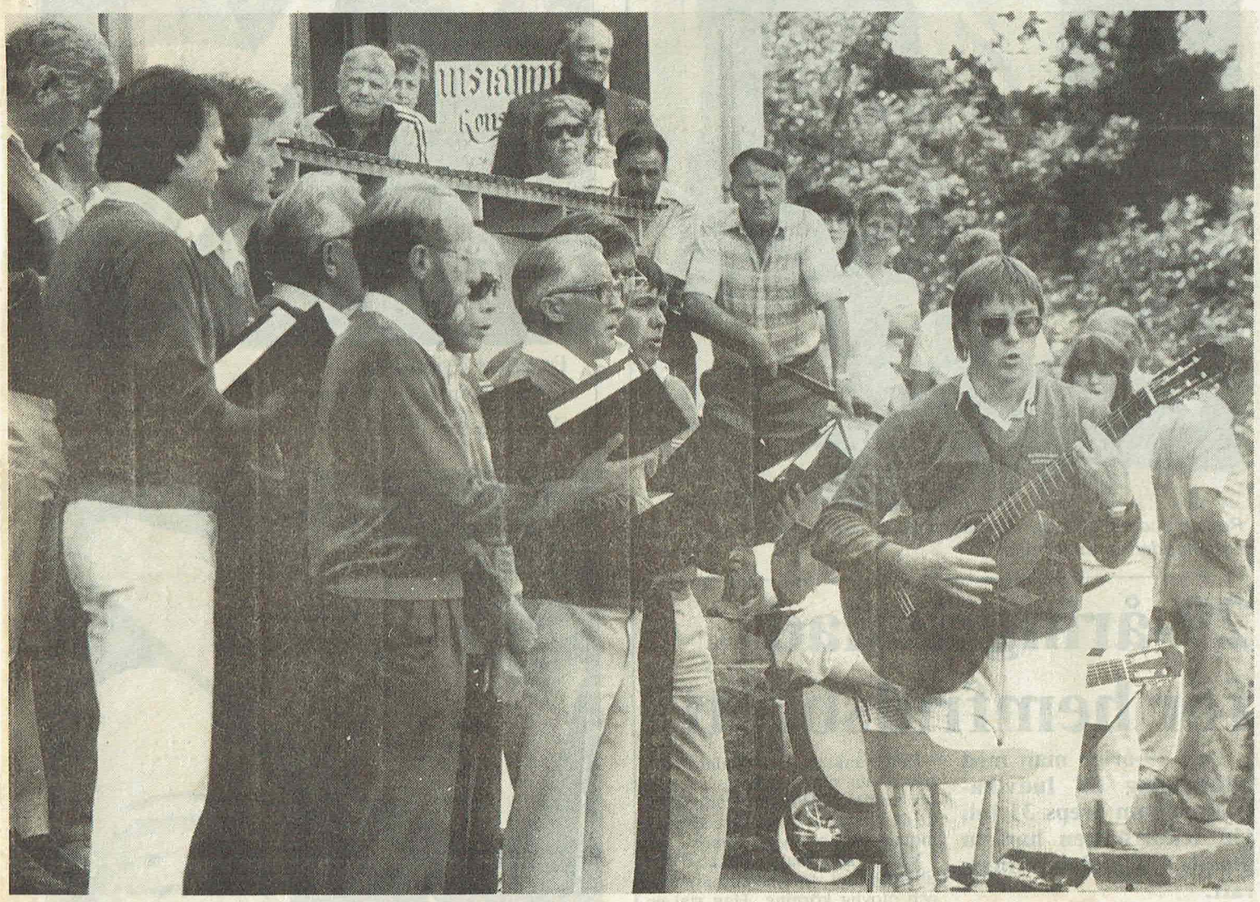

Olle Wallman(?) i träversion ingick i hantverksutställningen.

Ola Ingolf studerar några hemslöjdsalster litet ägg-stra.

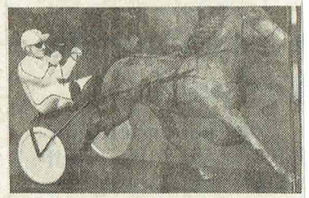

Ulf Holm på Momsen är en rackare med kniven.
Den här fina travaren är hans

Nu har Saxens livs i Saxdalen bytt ägare. Lena Andersson, till höger på bilden, gjorde på lördagen sitt sista skift i affären. På onsdag öppnas Svennes livs med Solveig Flink bakom disken.

Ägarskifte i Saxdalen

En av affärsinnehavarna i Saxdalen har beslutat sig för att dra sig tillbaka. Det gäller Lena Andersson som i lördags gjorde sista arbetsdagen i sin rörelse Saxens livs.

Affären kommer dock inte att stängas. Livsmedelsbutiken öppnar igen på onsdag — då med Solveig Flink, 30, Yxsjöberg, bakom disken.

— Vi ska arbeta upp affären. Det ska gå trots att lokalerna är så små, bara 100 kvadratmeter. Vi ska skriva kontrakt med en del nya leverantörer och därmed kan kunderna se fram emot ett antal digförpackade köttvaror som gäller.

Har tröttnat

Lena Andersson har haft Saxens livs i två år. Hon är tacksam över att hon funnit en köpare av rörelsen.

— Jag har tröttnat och det av flera skäl. Jag vill vara hemma hos familjen här i Saxdalen i större utsträckning och så vill jag få en chans att vila upp mig. Jag har nämligen haft en besvärligt magkatarr.

Men affären finns alltså kvar. Därmed fortsätter den hårda konkurrensen om kunderna mellan å

Saxdalens IF

Två nyförvärv och tre saxdalsbor. Fr v Rolf Påhlsson, Håkan Jansson, Urban Stephan, Hans Haglund och Simon Lorenzotti. Rolf, Hans och Simon är de enda tillsammans med Christer Fridlund som bor i Saxdalen. Resten av spelarna hör hemma i Ludvika och Grängesberg. (Foto: Lars Hellström)

Topplag i år igen?

Nästa fredag startar div V Mellersta i fotboll. Tre VB-lag återfinns i serien, nämligen Nyhammar, Saxdalen och Östansbo. BP-sporten inleder idag en presentation av de tre lagen med Saxdalen.

Premiäromgången nästa fredag har följande matcher: Östansbo — Björbo/Floda, Leksand — Gagnef, Bullermyren — Nyhammar, Saxdalen — Amsberg, samt Djurmo/Segro — Insjön (söndag).

Saxdalens IF

Nyförvärv: Urban Stephan, Östansbo och Håkan Jansson, Ludvika FK.

Spelarförluster: Conny Fridlund och Håkan Selemo, IFK Grängesberg, samt Peter Stephan, Högfors.

Tränare: Rolf Persson.

Saxdalens IF var förra året ytterst nära att vinna div V Mellersta och gå upp i fyran. Till sist fick laget ge sig för Tunabro under en rafflande höstomgång.

— Jag hoppas vi kan vara med och slåss i toppen även den här säsongen, säger tränaren Rolf Persson inför seriestarten om en vecka. Men serien blir nog hårdare i år. Realistiskt sett bör vi hamna i mitten av tabellen.

Saxdalens lag är ungefär lika starkt som förra året. Visserligen har en av förra årets bättre spelare lämnat klubben, nämligen Conny Fridlund, men i gengäld har starke Håkan Jansson från Ludvika FK kommit.

— Tyvärr har vi en tunn trupp med i stort sett bara 14 A-lagsaktuella namn, säger Rolf. Vi tål alltså inte så värst många skador.

I bakfickan har dock saxdalentränaren tre rutinerade spelare, som kan hoppa in vid behov. Det är lagledaren Stig Lindkvist, samt Bror Bergkvist och Lars Schött. De är dock otränade.

Starkare serie

Serien ser alltså i förväg ut att bli bättre än på många år. Leksands IF har flyttats över från norra femman (bytt plats med Dala Järna). Siljansgänget har imponerat i träningsmatcherna. Detsamma gäller nykomlingarna Bullermyren. Björbo/Floda hade en mellansäsong förra året, men anses nu vara på gång igen. Östansbo har som bekant förstärkt och Gagnef är nedflyttade från fyran.

— Ja, serien är stark på papperet. Det gäller att vi får en fin start. Tycker också lottningen ser bra ut med Amsberg, Insjön och Djurmo de tre första matcherna. Fem-sex poäng där och vi kan vara med på allvar!

Bara fyra egna

Saxdalens IF har i sitt lag numera ytterst få egna produkter. De flesta spelarna kommer från Ludvika och ett par från Grängesberg. Det är egentligen bara fyra — Rolf Påhlsson, Christer Fridlund, Hans Haglund och Simon Lorenzotti — som bor i Saxdalen.

— Ja, det är svårt för oss att vara självförsörjande, säger Rolf. Men skall vi vara kvar i femman, så måste vi plocka folk utifrån.

Under A-laget finns dock ett antal lovande spelare. Det är främst Stefan Nilsson, 15 år och Anders Jansson, 16 år. Båda har prövats med framgång i A-laget den här säsongen.

Saxdalen genrepar i morgon, lördag på Grängesvallen kl 12.00 mot Islingby och ställer följande ordinarie lag på benen: Esbjörn Kull, Hans Haglund, Hans-Ove Eriksson, Gustav Nordh, Mats Adolfsson, Anders Karlsson, Håkan Jansson, Lennart Kull, Christer Fridlund, Simon Lorenzotti, Ola Berglund, Urban Stephan och Bernt Adolfsson.

Hans-Olof Sundin

Lilla Nåsloppet lockade 200

1984

NÅS (DD). Drygt 200 ungdomar fullföljde Lilla Nåsloppet i perfekt skidväder. Bästa klubb blev inte oväntat Dala-Järna IK med fem klassegrar.

Hela Dalarna var representant bland de tävlande och det fanns också en hel del sportlovsgäster från andra distrikt i starlistorna. Prisutdelningar hölls så fort en klass tävlat färdigt och allt fungerade bra. Som vanligt kördes skidtävlingen i Nås IF:s el-ljusbanor i Skansbacken.

D 7—8: 1. Margareta Andersson, Dala-Järna 5.48, 2. Anna Florell, Gagnef 6.06, Ann Christin Mattsson, Lima 6.06, 4. Maria Jonsson, Dala-Järna 6.24, 5. Sofia Jonsson, do 6.51, 6. Stina Strömstedt, Vansbro 6.58, 7. Kristina Jonth, Nås 8.36, 8. Katarina Rehn, Saxdalen 9.17, 9. Elisabeth Jonth, Nås 9.28.

D 11—12: 1. Annicka Ejdsell, Ekshärad 7.27, 2. Pernilla Brandt, Äppelbo 7.47, 3. Anna Karin Andersson, Hulån 7.52, 4. Charlotta Persson, Saxdalen 7.53, Pernilla Mases, Gagnef 7.53, 6. Christine Carlström, Mockfjärd 8.03, 7. Anna Börjes, Jarl 8.14, 8. Susanne Lundberg, Äppelbo 8.23, 9. Annelie Ingesson, Stora Tuna 8.24, 10. Kristina Hed, Jarl 8.38.

H 7—8: 1. Daniel Tynell, Grycksbo 4.54, 2. Jon Lundkvist, Dala-Järna 5.00, 3. Jan Larsson, Hulån 5.03, 4. Olof Israelsson, Dala-Järna 5.17, 5. Kalle Börjes, Jarl 5.19, 6. Johan Eriksson, Sollerön 5.21, 7. Fredrik Lindkvist, Dala-Järna 5.36, 8. Samuel Johansson, do 5.42, 9. Andreas Strömstedt, Vansbro 5.43, 10. Jan Dahlström, do 5.50.

D 9—10: 1. Veronica Börjesson, Dala-Järna 4.41, 2. Ylva Axelsson, Nås 4.48, 3. Anna Bergström, Vansbro 4.52, 4. Carina Brömses, Ornäs 4.57, 5. Annelie Mattsson, Lima 5.00, 6. Anna Thorén, Dala-Järna 5.01, Carina Börs, Hulån 5.01, 8. Anna Sand, Saxdalen 5.15, 9. Marie Carlström, Mockfjärd 5.17, 10. Jenny Hedberg, Dala-Floda 5.36.

Klass H 9—10: 1. Mikael Furunäs, Grängesberg 7.22, 2. Tommy Larsson, Hulån 7.49, 3. Lars Nordanbro, Hulån 8.12, 4. Jonas Gezelius, Hulån 8.17, Patrik Tynell, Grycksbo 8.17, 6. Anders Persson, Källbotten 8.25, 7. Per Olov Skoglund, Hulån 8.35, 8. Urban Lindborg, Molkom 8.39, 9. Mikael Johansson, Dlaa-Järna 8.45, 10. Peter Blom, do 8.52.

H 11—12: 1. Per Brandt, Vansbro 9.18, 2. Daniel Höglund, Jarl 9.34, 3. Per Erik Lagerberg, Dala-Järna 9.49, 4. Jim Andersson, Vansbro 10.01, 5. Mats Tågmark, Molkom 10.12, 6. Anders Nordanbro, Hulån 10.14, 7. Peter Hagberg, Vansbro 10.20, 8. Jens Lissel, Dala-Järna 10.21, 9. Anders Florell, Gagnef 10.46, Jerker Lové, do 10.46.

D 13—14: 1. Ann Margret Säljgård, Dala-Järna 9.28, 2. Eva Haglund, Gagnef 9.39, 3. Britt Marie Furunäs, Grängesberg 9.44, 4. Ylva Nodén, Dala-Järna 9.55, 5. Marianne Jansson, Gagnef 10.12, 6. Camilla Göstas, Älvdalen 10.14, 7. Karin Persson, Idre 10.15, 8. Helena Pollack, Dala-Järna 10.18, 9. Anna Nordanbro, Hulån 10.25, 10. Eva Söderback, Källbotten 10.37.

H 13—14: 1. Mats Kristiansson, Dala-Järna 8.46, 2. Erik Hårdén, Oxberg 8.54, Bosse Karlsson, Hedemora 8.54, 4. Matti Linna, Kvarnsveden 8.59, 5.Robert Matsson, Nyhammar 9.11, 6. Jan Olof Mattsson, Lima 9.25, 7. Tomas Näs, Ornäs 9.28, 8. Rune Larsson, Dala-Järna 9.28, 9. Erik Sand, Saxdalen 9.30, 10. Per Andersson, Dala-Järna 9.31.

D 15—16: 1. Maria Fridberg, Mora 15.44, 2. Maria Torstensson, Vikmanshyttan 16.09, 3. Åsa Eriksson, Katrineholm 16.15, 4. Marita Johansson, Molkom 16.34, 5. Maria Strömberg, Dala-Järna 16.40, 6. Helena Esbjörs, Hulån 17.19, 7. Susanne Karlsson, Hedemora 17.32, 8. Eva Persson, Gagnef 18.07, 9. Carina Jonsson, Gagnef 18.31.

D 17—18: 1. Marianne Nilsson, Dala-Järna 15.22, 2. Marit Kristiansson, do 15.36, 3. Petra Eriksson, Gagnef 16.07.

H 17—18: 1. Jonas Göstas, Älvdalen 13.18, 2. Mikael Johansson, Vansbro 13.37, 3. Ingemar Berling, Mora 13.39.

H 15—16: 1. Torbjörn Nilsson, Ludvika 14.12, 2. Dick Andersson, Vansbro 14.13, 3. Anders Gjerstad, Ornäs 14.17, 4. Jens Larsson, Sunnansjö 14.20, 5. Jonas Brandt, Vansbro 14.28, 6. Per Åke Isaksson, Dala-Järna 14.56, 7. Mattias Hedberg, Dala-Floda 14.58, 8. Mikael Thulin, Mockfjärd 15.13, 9. Per Gustavsson, Karlslund 15.22, 10. Tomas Krysén, Ludvika 15.39.

Nordiskt rekord i långborrning?

SAXDALEN (DD). Vid Bolidens gruva i Saxdalen, Saxbergsgruvan, håller man just nu på att sätta nytt nordiskt rekord. Kanske till och med europarekord.

Grenen är långhålsborrning.

Nu är det ingen sport man håller på med i Saxberget. Istället handlar det om första steget i Bolidens framtidssatsning på Saxbergsgruvan.

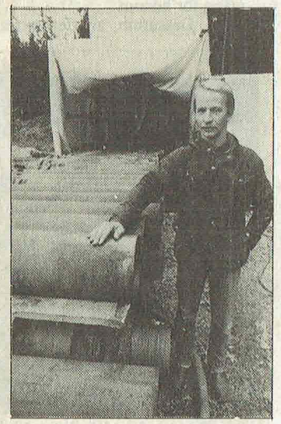

Kalevi Inati är inte speciellt orolig för att misslyckas med Nordens och kanske hela Europas längsta borrhål. Kalevi är förman i det lag som börjat med det nya ventilationsschaktet vid Saxbergsgruvan.

Den innebär att bolaget beslutat att man skall gå djupare ner i berget för att få tag i mer malm. Sulfidmalm som till skillnad från järnmalm är en relativt säker affär.

Men för att gruvarbetarna skall kunna arbeta längre ner i gruvan än man gör idag krävs bl a mer friskluft. Och det är för den Boliden nu satt igång med det som skall bli Nordens och kanske Europas längsta borrhål.

650 meter rätt ner i berget skall det borras. Först med ett pilothål med 28 cm diameter. Efter det att hela längden är borrad sätts en upprymningskrona på som nerifrån skall ta upp hålet till 2,1 meter.

Svåraste hittills

— Arbetet är beräknat till 20 veckor, men det kan ta mer, berättar Kalevi Inati som är borrarförman på Bolidens byggnadsavdelning.

Han och hans manskap är stationerade i Boliden men reser runt på olika borrningsuppdrag inom företaget. Det nuvarande uppdraget är det svåraste hittills.

— Det värsta är om vi kommer snett innan vi är nere på 450 meter. Då kan vi få börja om från början, säger Kalevi Inati som dock inte låter särskilt orolig trots att det längsta hål han har borrat inom Boliden hittills mäter 340 meter.

Borrningen går till så att 1,5 meter långa rör skarvas i varefter borrkronan arbetar sig ner genom berget. Vatten pumpas ner och tar på uppvägen med sig det berg som borrkronan lämnar efter sig.

Vid DD:s besök vid borrhålet 1,4 kilometer från gruvlaven — avståndet beror på att malmkroppen lutar — hade man efter tre veckors jobb kommit 150 meter ner i berget. Borrarna Lennart Wikberg och Bert-Olov Hägglund var i färd med att ta upp borrkronan. Rör efter rör, 100 stycken, plockas bort. Det jobbet tar tolv timmar och är nödvändigt eftersom borrkronan måste bytas och hålet skall mätas.

— Mellan fyra och fem borrkronor gör vi nog av med på det här hålet, tror Kalevi Inati. Varje borrkrona kostar minst 25.000 kronor. När den är slut kastas den.

Mätningen görs för att man nu vid 150 meter kan börja se om man verkligen är på rätt väg. På 650-metersnivån finns en sektor på 30 x 50 meter som skall träffas. Än så länge är hålet rakt. Men lutar det?

Till år 2000

Borrningen tar en stor del av kostnaden för ventilationsschaktet som är beräknat till drygt 10 miljoner. Schaktet medför också den största kostnaden i hela satsningen på en sänkning av brytningsnivån i Saxberget som inklusive ett par nya maskiner kostar 17,5 miljoner.

Anledningen till investeringen är att fler brytställen behövs i gruvan för att produktionsnivån skall hållas. Den nya brytningsnivån blir på 705 meter. I dag vet man att det finns malm till år 2000. Men undersökningar pågår, till och med på djup under 1.000 meter.

STEFAN SAHLÉN

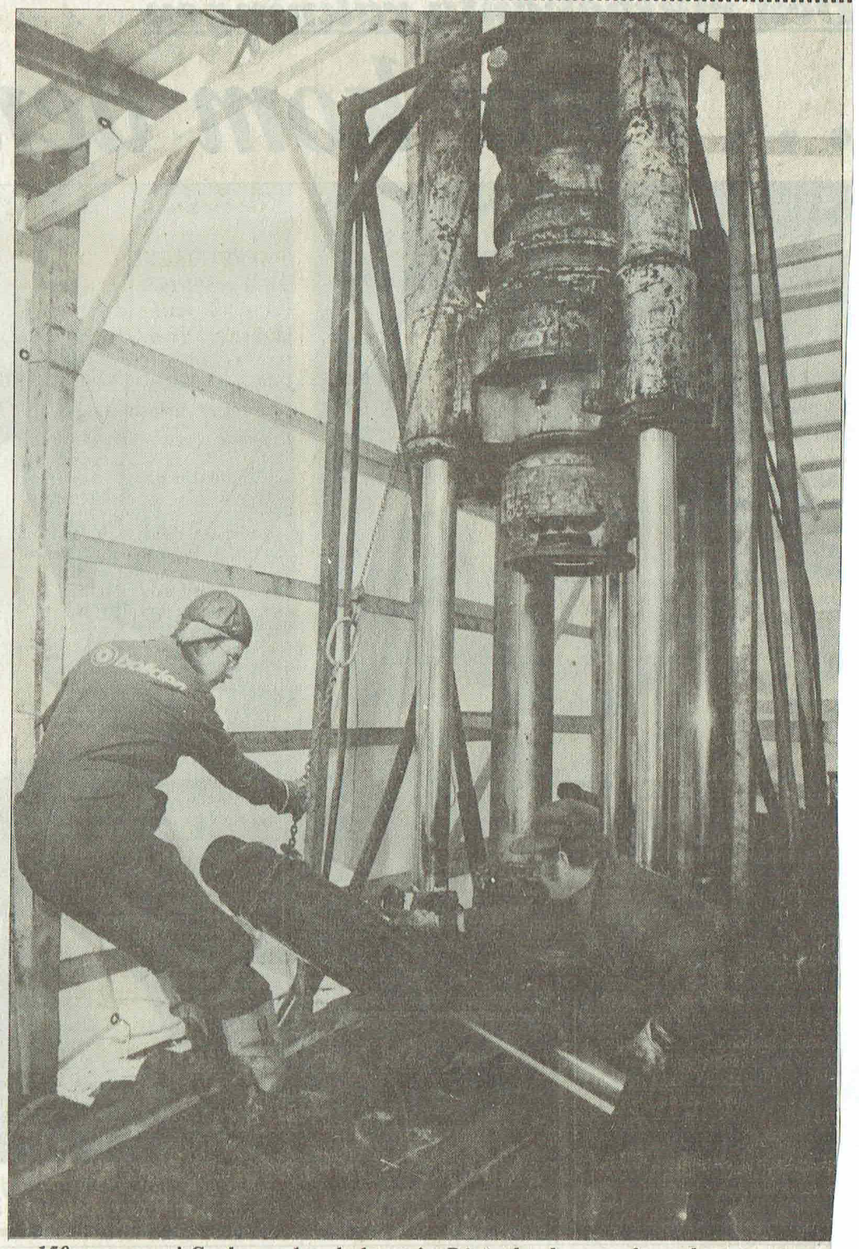

150 meter ner i Saxberget har de kommit. Då är det dags att för andra gången ta upp och byta borrkronan för 25.000 kronor. Lennart Wikberg och Bert-Olov Hägglund från Boliden har tolv timmar att göra med att få upp de 100 rören.

• Just nu har vi hur mycket jobb som helst, säger Nils-Erik Larsson, som äger Nya Esstvätt AB tillsammans med Eva-Marie Östh. Och ledningen ligger i förhandlingar med flera presumtiva storkunder.

"Så gick det se'n":

Esstvätten ger en slant över

□□□ Vintern 1983 tog Eva-Marie Östh, 35, och Nils-Erik Larsson, 28, över den skandalomsusade Esstvätten i Saxdalen.

Vad hände se'n?

De nya ägarna tycker att det gått riktigt bra. Årsomsättningen beräknas till cirka tre miljoner kronor och för första gången blir det troligtvis också några kronor över.

— Under de senaste månaderna har vi fått flera nya kunder och de gamla kunderna tvättar allt större mängder gods hos oss.

— Vi ser ljust på framtiden. Personalen har ställt upp till 100 procent. Utan deras fina insats hade det här aldrig gått, säger duon.

De nio anställda trivs också — trots att det är mer regel än undantag att de får arbeta övertid.

— Sidorna 14—15 —

Ruschigt i Källfallet

— Det är redan klart med sju nya hyresgäster och totalt finns ett 15-tal personer som troligtvis kommer att skaffa sig en lägenhet i Källfallet. Det berättar en belåten Anders Eriksson, som på torsdag tar över det omskrivna bostadsområdet Källfallet i Grängesberg.

Under den gångna veckan har det varit en väldig aktivitet. De gamla hyresgästerna har inte upplevt en sådan rusch på flera år.

Plötsligt finns här en entusiastisk hyresvärd som vill lägga ned litet arbete på området och även låta nya hyresgäster flytta in i de sammanlagt 88 lägenheterna...

Grovstädat

Sedan LudvikaHem påbörjade utflyttningen av hyresgäster förra året, har Källfallet förfallit mer och mer. Skadegörare har härjat och slagit sönder ett stort antal fönsterrutor.

Skadegörarna har också brutit sig in i flera tomma lägenheter och förstört en del av inredningen. I förrådsutrymmena har av gamla hyresgäster kvarlämnade saker slagits, sparkats och rivits sönder.

— Vi har grovstädat den här veckan men det kommer att ta lite tid innan hela Källfallet snyggat upp, säger Anders Eriksson.

Han bor till vardags i Stockholm men ska så småningom själv flytta in i en lägenhet i Källfallet och använda den vid sina täta (?) besök i Grängesberg i framtiden.

— I Björkallén 1 ska vi ha kontor på bottenvåningen. De båda lägenheterna på övervåningen är redan uthyrda, berättar han.

På fredagen besökte Bror Hansson, Blötberget, Källfallet.

— Tills för 1,5 år sedan bodde jag i "7:an", men tvingades flytta när bostadsföretaget beslutade sig för att riva huset. Nu ska jag flytta tillbaka till Källfallet så fort som möjligt, troligtvis till en lägenhet i "5:an", säger Hansson.

Lars Frisk, Saxdalen, har engagerats för att byta ut de tråkiga bruna plywoodskivorna i fönstergluggarna mot nya friska rutor.

100 nya rutor

— Det måste nog sättas in cirka 100 nya rutor. Varje ruta kostar ungefär 170 kronor, upplyser Frisk.

Innan LudvikaHem sålde Källfallet hann bostadsföretaget plocka ut åtskilliga toalettstolar och kylskåp till sitt reservlager. Så det lär bli en ganska kostsam historia för Anders Eriksson att fräscha upp Källfallet till tip-topskick.

— Jag hade inte väntat mig så mycket arbete, menar han.

Har du rätta nyckeln med dig så vi kan gå in och titta? Bror Hansson (till höger) ser fram emot att få flytta tillbaka till Källfallet. För 1,5 år sedan tvingades han lämna området sedan bostadsföretaget beslutat riva "7:an" där han bodde. Anders Eriksson har redan fått klart med sju nya hyresgäster.

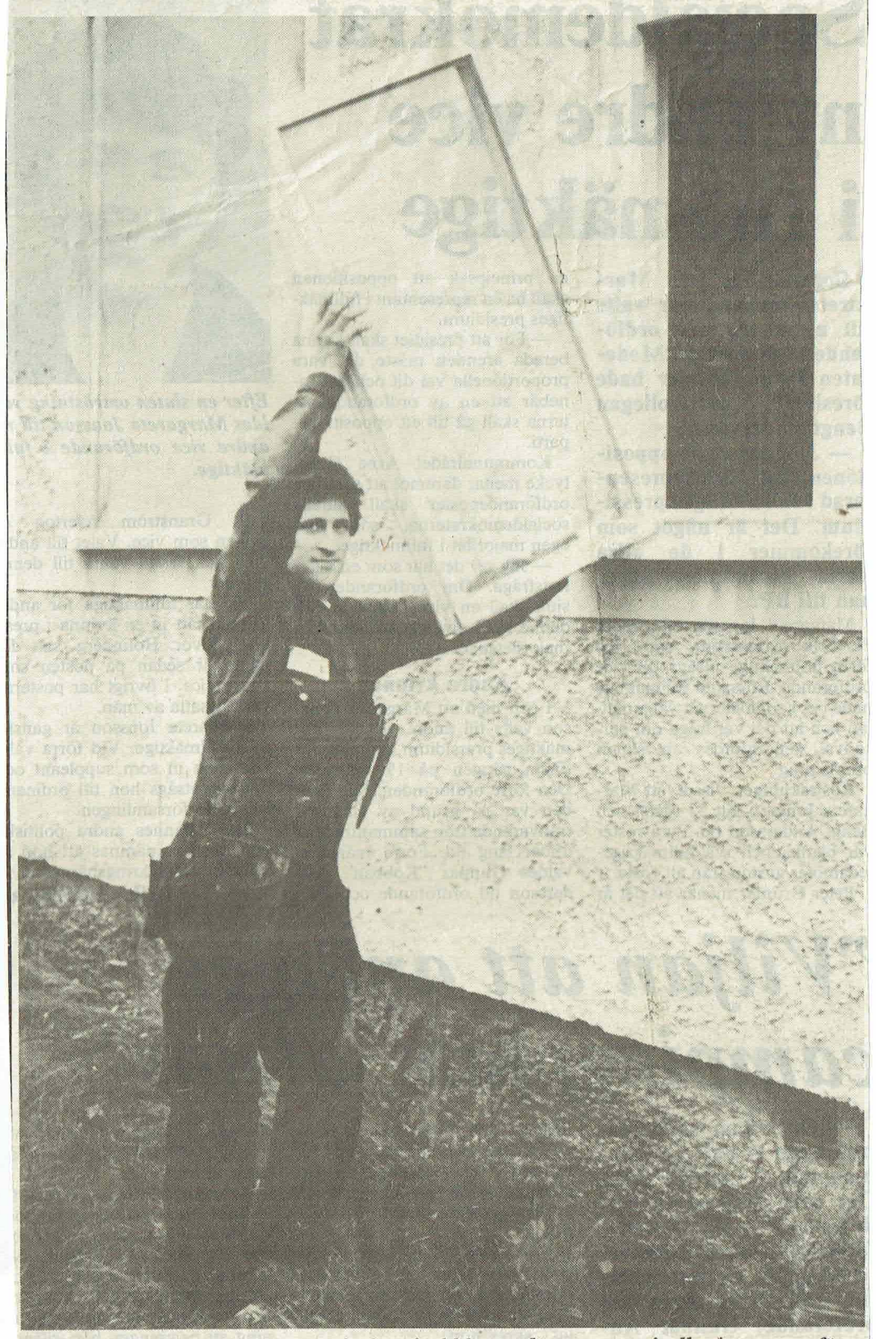

Lars Frisk, Saxdalen, ska sätta in bortåt 100 nya fönsterrutor i alla de tomma fönstergluggar som finns i husen i Källfallet. Varje ruta kostar cirka 170 kronor, berättar han.

Fem dalasegrar i L:a Insjöloppet

1984

Lilla Insjöloppet, en av de ganska få ungdomstävlingarna med gemensam start i klasserna, avgjordes i lördags i Hälgås med något färre deltagare än vanligt. Till stor del beroende på en olycklig "krock" med "Slaget vid Brunnbäck" i Avesta, där man ju tvingades ställa in det datum det skulle ha gått och istället lade tävlingen samtidigt som den i Insjön.

— Det var andra året i rad man krockade med oss nere i Avesta, säger tävlingsledaren och entusiasten Bengt Larsson i Insjön. Som förstås beklagar att det kan bli så här, det gjorde många föräldrar också.

Hursomhelst, uppemot 150 ungdomar hade mött upp och som vanligt blev det tufft värre i flera klasser.

Gagnefs IF:s Johan Danielsson hade t ex en dråplig duell med Christer Ramström, Jädraås, i H 17—18, där man i täten för övrigt åkte betydligt snabbare än i äldsta klassen. Nu vann Christer med någon meter men att Johan är ett framtidsnamn att hoppas på för dalaskidåkningen är ställt utom allt tvivel.

Dalasegrar blev det nu i H 13—14 (Magnus Andersson, Falun), D 17—18 (Eva Forsmark, Rembo), D 19—20 (Marie Gommel, Malung), H 19—20 (Dan Rönnegård, KOrsnäs) och D 15—16 där Helen Gustafsson, Saxdalen, fick revansch på Eva Lönn, Mora, för flera tidigare nederlag i vinter.

BJARNE SOLUM

H 15—16 8 km: 1) Lars-Erik Ramström, Jädraås 24.33, 2) Mikael Stenqvist, Mora 25.23, 3) Erik Walfridsson, Lidingö 25.31, 4) Johan Lilja, Hallstahammar 25.57, 5) Jan Jonsson, Jarl 26.16, 6) Göran Aspnäs, Hagunda 26.17, 7) Jan Svensson, Gävle 26.20, 8) Leif Andersson, Malung 26.23, 9) Peter Matsson, Mora 26.29, 10) Roland Andersson, Oxberg 26.39, 11) Jens Larsson, Sunnansjö 26.46, 12) Mats Westberg, Domnarvet 26.50, 13) Henrik Hellman, Falun 26.51, 14) Roger Jans, St. Tuna 27.24, 15) Jonas Näs, Gagnef 27.25.

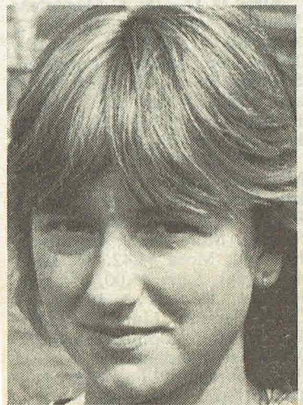

D 19—20 8 km: 1) Mari Gommel, Malung 27.19, 2) Eva Mörtberg, Högbo 29.29, 3) Maria Eriksson, Malung 29.55.

D 17—18 8 km: 1) Eva Forsmark, Rembo 27.21, 2) Malin Lindkvist, Rembo 28.18, 3) Anna Halvarsson, Mora 28.48, 4) Martina Eriksson, Mora 29.37, 5) Bodil Andersson, Gagnef 29.59.

H 13—14 5 km: 1) Magnus Andersson, Falun 16.50, 2) Per Lundkvist, Dala-Järna 16.51, 3) Nicklas Johansson, Tjust 16.52, 4) P. E. Pettersson, Hallstahammar 16.53, 5) Hans Westgren, Bjursås 17.40, 6) Bosse Karlsson, Hedemora 17.57, 7) Jonas Melin, Malung 17.58, 8) Lars Hägglund, Hallstahammar 17.59, 9) Mats Kristiansson, Dala-Järna 18.00, 10) Erik Hårdén, Oxberg 18.01, 11) Nicklas Westman, Rembo 18.15, 12) Magnus Edvinsson, Älvdalen 18.52, 13) Magnus Lyck, Bjursås 19.00, 14) Peter Andersson, Ludvika 19.24, 15) Johan Eriksson, Malung 19.45.

H 19—20 13 km: 1) Dan Rönnegård, Korsnäs 40.49, 2) L-E Kvick, Bollnäs 41.18, 3) Tomas Karlsson, Valbo 42.04, 4) Roger Bengtsson, Kungsgården 42.11, 5) Roland Andersson, Hofors 42.23, 6) Göran Eriksson, Älvdalen 42.31, 7) Per Gunnarsson, Sundborn 42.57, 8) Henrik Sandberg, Säter 43.29, 9) Kjell-Olof Eriksson, Ore 43.37, 10) Christer Allerhed, Mora 44.27.

D 15—16 8 km: 1) Helen Gustavsson, Saxdalen 28.10, 2) Eva Lönn, Mora 28.12, 3) Jessica Olsson, Finnskoga 28.16, 4) Carina Sjödin, Gagnef 28.29, 5) Ingrid Westlund, Ornäs 29.10, 6) Annika Boström, Gagnef 29.13, 7) Elisabeth Jansson, Sätra 29.24, 8) Pernilla Skogh, Högbo 29.33, 9) Maria Fridberg, Mora 30.33, 10) Inger Andersson, Falun 30.34.

D 13—14 5 km: 1) Lena Andersson, Sundbyberg 18.09, 2) Carina Larsson, Hulån 18.25, 3) Eva Haglund, Gagnef 19.25, 4) Anneli Ristolainen, Sundborn 20.10, 5) Marianne Jansson, Gagnef 20.22, 6) Åsa Stenqvist, Mora 21.08.

H 17—18 13 km: 1) Christer Ramström, Jädraås 39.53,7, 2) Johan Danielsson, Gagnef 39.54,1, 3) Johan Åsenlund, Orsa 41.29, 4) Peter Sjödén, Älvdalen 41.42, 5) Torbjörn Wikblom, Storvik 41.42,2, 6) Ingemar Berglind, Mora 41.42,6, 7) Anders Boström, Gagnef 43.47, 8) Jonas Danielsson, Mora 43.53, 9) Mi-

Eva-Marie och Nils-Erik tog över Esstvätten — så här gick

Ett hårt slit för framtiden

Eva-Marie Östh, 35, och Nils-Erik Larsson, 28, har arbetsveckor på 60-70 timmar. De två

Duon äger Nya Esstvätt AB i Saxdalen, Östh-Larsson har fått bra snurr på verksam-

"direktörerna" säger sig ta ut mindre lön än de anställda.

— Varför vi håller på? Ja, man tror ju att det ska bli bättre i framtiden, säger Nils-Erik.

heten sedan de tog över den konkursdrabbade Esstvätten i februari 1983.

— Vi räknar med en årsomsättning på cirka tre miljoner kronor. Kanske kan det bli några kronor över.

I dag har Nya Esstvätt AB nio anställda. Dessa jobbar deltid, sex timmar om dagen.

Från början var dom åtta stycken som skulle driva Esstvätten som ett löntagarägt företag. Men snart hoppade alla av — utom Eva-Marie Östh och Nils-Erik Larsson. — Vi ser ljust på framtiden.

På grund av att kundkretsen stadigt ökat på senare tid, är det emellertid mer regel än undantag att folket på Esstvätten jobbar åtta timmar om dagen.

Ägarna hoppas att produktionen fortsätter att öka. Enligt Eva-Marie Östh ligger tvättföretaget i förhandlingar med flera presumtiva storkunder.

Trångbodda

— I dag tvättar vi fem ton i veckan. Vi kan öka till tio ton utan att tvingas till investeringar i nya maskiner. Men i sådana fall måste vi gå över till två-skift. En utbyggnad av lokalerna kan bli aktuella ganska snart. Lagerutrymmena för inkommande och utgående tvätt är otillräckliga.

En genomsnittlig vecka har Esstvätten 100-120 kunder. Bland dessa finns Ludvika, Köping, Arboga och Strängnäs kommuner som bland annat skickar hit sängkläder från ålderdomshem.

Fått beröm

— Det kan kanske tyckas lite konstigt att vi har kunder så långt bort. Det beror inte på att vi håller låga priser — nej, skälet är att vi har fått väldigt mycket beröm för kvalitén på våra tvättar. Gamla kunder har stort förtroende för oss och detta är också något som har spritt sig ryktesvägen, hävdar Eva-Marie Östh.

Det är heller inte speciellt ovanligt att privatpersoner lämnar in kläder och sänglinne till tvätten i Saxdalen. Bland de mindre kunderna finns pensionärerna på Ljunghällsgården i Ludvika samt privatpersoner i Grängesberg och Grangärde-trakten.

Bra personal

Eva-Marie Östh och Nils-Erik Larsson framhåller gång på gång personalens insats. Duon förefaller vara mycket nöjda med sina tvättbiträden, chaufförer och tvättmästaren Karl-Erik Hysing, vilken för övrigt är fackligt kontaktombud.

— Personalen har ställt upp till 100 procent. Utan deras fina insats hade det här aldrig gått. Men det är klart att hyresbefrielsen under de fyra första åren var ett villkor för att vi skulle kunna sätta igång, säger Nils-Erik.

Direktörer på golvet

De två ägarna återfinns för det mesta ute på tvättgolvet. Där hjälper de till med tvättningen, manglingen, pressningen och allt vad det är. Och går någon maskin sönder så tar Nils-Erik hand om den. Han jobbade i många år som elektriker innan han fick arbete på Esstvätten som chaufför under Tommy Nimstens era i Saxdalen.

— På kontoret slår vi oss ned efter det att den ordinarie arbetsdagen är slut, produktionen pågår mellan 6.00 — 12.30.

Jobbar gärna över

— Det fungerar mycket bättre nu än det gjorde på den gamle ägarens tid. Ägarna är som vanliga arbetskompisar

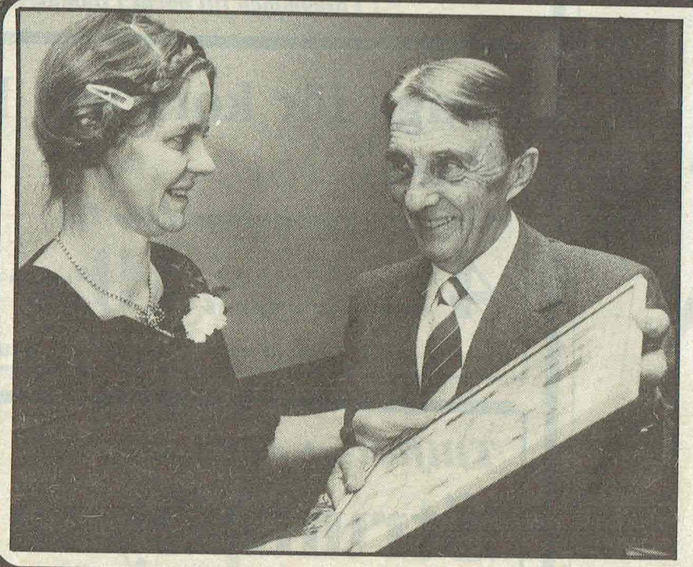

Återblickar på 60 år med Saxdalens IF

84

□□□ I lördags firade Saxdalens IF sitt 60-års jubileum. Ungefär 160 personer hade kommit till firandet i Saxdalens Folkets hus.

En stor del av kvällen gick i återblickarnas tecken. Det var Bengt-Emil Jonsson som bjöd på ett Här har du ditt liv- SIF 60 år.

Under sitt program intervjuade han personer som på olika sätt spelat en viktig roll för föreningen. Ett av offren var Einar Jakobsson som var med redan vid starten år 1924.

— Sidan 8 —

• Ordföranden i Saxdalens IF, Gunborg Jakobsson får motta ett diplom av Nisse Winkler från Dalarnas friidrottsförbund under SIF:s 60-årsjubileum i helgen.

Motorcykelolycka i Saxdalen

En 26-årig manlig motorcyklist från Ludvika skadades lindrigt vid en singelolycka strax söder om Saxdalen på måndagskvällen.

Polis och ambulans larmades några minuter före nio på kvällen. Motorcyklisten hade kört omkull på länsväg 604 vid Björnhyttan då han färdades i riktning mot Saxdalen.

MC-föraren har för polisen berättat att han plötsligt fick ett kast på motorcykeln i en vänstersväng. Han kanade ned på vänster sida och skadade i samband med fallet vänster ben. 26-åringen klagade också över smärtor i ryggen.

Han fördes i ambulans till Ludvika lasarett. Skadorna visade sig vara av lindrigare art och efter omplåstring fick 26-åringen lämna lasarettet.

Serveringen vid Ljungåsen:

Saxdalens IF tog över

Från i vinter står Saxdalens IF för serveringen vid skideldoradot Ljungåsen utanför Grängesberg.

— Vi hoppas förstås att den här verksamheten ska ge ett tillskott i klubbkassan, säger ordföranden Gunvor Jakobsson.

Man har dock inte gjort några beräkningar över hur stora klubbens inkomster från serveringen blir. Det är inte heller så lätt att göra en sådan beräkning första året.

Får anpassa

I serveringen kan skidåkarna köpa smörgåsar, kaffe, kaffebröd, choklad, dricka, en del godis och varm korv.

— Vi får väl se om vi behöver utöka sortimentet framöver. Vi måste anpassa oss efter kundernas önskemål, menar Gunvor Jakobsson.

Serveringen är öppen några timmar varje lördag och söndag. Man har även planerat att ha öppet under sportlovet. Folk från de tre sektionerna inom SIF — fotboll, skidor och dam — turas om att ansvara för serveringen.

— Det har varit rätt så mycket folk här. De flesta köper kaffe och kaffebröd, berättar Marie Graf som fanns på plats vid serveringen under söndagen.

Numera är det Saxdalens IF som ansvarar för serveringen vid Ljungåsen. Bland dem som i helgen serverade korv, kaffe, dricka, choklad och annat gott till skidåkarna fanns Seppo Vanninen, Marie Graf och Marianne Frisk. Jeanette och Marie-Louise Vanninen hjälpte också till.

Ljungåsen verkar annars vara lika populärt som någonsin tidigare. Under den gångna helgen utnyttjades de fem olika spåren av hundratals människor — och många hundar!

Ljungåsen kan nämligen erbjuda även ett hundspår där människans bästa vän får möjlighet till motion.

Fotnot: Nils Norstedt, Saxdalen, har tidigare skött serveringen vid Ljungåsen. Men i år har han dragit sig tillbaka efter att ha tillbringat 20 vintrar vid Ljungåsen. Men kanske kommer Nils Norstedt tillbaka någon annan vinter.

Saxdalen vann klart

1984. 30/4

Saxdalens IF visade fin form, när laget i lördags på torra och svårspelade Grängesvallens grus vann med klara 3—1 (2—0) över Islingby. Saxdalen hade ett ännu klarare grepp över händelserna på planen, än vad siffrorna visar. Islingby kom också efter rena bjudningen. Målvakten Esbjörn Kull tappade ett tillbakaspel från Rolf Påhlsson och en motståndare kunde lite snopet slå in bollen.

Det här verkar riktigt bra. Rolf Persson. Speciellt i första halvleken var spelet bra. Efter paus blev det kanske för lojt.

I laget, som i sin helhet gjorde ett stabilt intryck, skall Rolf Påhlsson berömmas för lugnt och förståndigt liberospel. Backen Gustav Nordh överraskade med mycket bra framträdande som mittfältare. Han flyttades upp på den platsen eftersom motståndarna spelade med enbart två kedjespelare.

På mittfältet gjorde Ola Berglund en fin andra halvlek. Han satt på bänken före paus, men kanske spelade till sig en ordinarie plats till premiären genom sitt starka inhopp. I kedjan får Lennart Kull bästa betyget.

Lennart Kull gjorde två mål

(s) i Saxdalen

Vill ha hyreshus

Saxdalens s-förening kräver sedan en tid tillbaka att hyreshus ska byggas i byn. För att göra en förnyad framställan till stöd för detta krav, tillsatte föreningens årsmöte en särskild grupp.

Vid årsmötet, som hölls på onsdagskvällen, omvaldes hela styrelsen så när som på Hans Karlsson, som avböjt och nu ersattes av Rut Andersson.

Så här ser styrelsen ut: Peter ordförande, Ingvald Runkvist, sekreterare Nils Nyström, kassör Rut Andersson, studieledare Håkan Andersson och Gottfrid Persson.

Till att representera föreningen i arbetarekommunens representantskap utsågs: Håkan Andersson, Nils Runnberg, Roger Eriksson, Klas Rosén och Rut Andersson.

Rut Andersson, Iris Holmerin, Hans Karlsson och Gottfrid Persson nominerades i nämnd ordning till kyrkofullmäktigevalet.

Föreningen beslöt att starta en studiecirkel om löntagarfonder.

SKIDOR 1984.

VB-serien på skidor Grängesberg, Grotfallet 1 januari.

H 7-8 1,0 km: 1. Daniel Vetterskog 4.09, 2. Mattias Östberg 4.18, 3. Lars Furunäs 4.19, 4. Ronny Karlsson 9.20.

D 7-8 1,0 km: 1. Malin Hultgren 3.51.

H 9-10 2,5 km: 1. Mikael Furunäs Grb 7.53, 2. Jens Pettersson Källb 9.04, 3. Anders Persson do 9.28, 4. Magnus Fors do 9.41, 5. Fredrik Östberg LFFI 9.57, 6. Fredrik Krysén do 10.08, 7. Johan Persson Saxd 10.49, 8. Daniel Kaipe LFFI 10.59, 9. Martin Hansen Källb 11.42, 10. Jörgen Larsson Saxd 14.28, 11. Dan Eriksson Norrb 14.56.

D 9-10 2,5 km: 1. Maria From LFFI 9.25, 2. Tove Bråthen Saxd 9.31, 3. Sigrid Nordli LFFI 9.48, 4. Anna Sand Saxd 10.01, 5. Maria Pettersson Källb 12.17, 6. Mari-Louise Vanninen Saxd 12.24.

H 11-12 2,5 km: 1. Alexander Jansa LFFI 7.27, 2. Jonas Fors Källb 7.46, 3. Torbjörn Persson Norrb 7.52, 4. Johan Hagberg Grb 8.08, 5. Johan Jakobsson Saxd 8.15, 6. Fredrik Rehn do 8.28, 7. Stefan Andersson Källb 8.29, 8. John Larsson Saxd 8.39, 8. Andreas Eriksson Källb 8.39, 10. Roland Karlsson Norrb 8.45, 11. Mats Hedman Saxd 8.23, 12. Mikael Fors son Saxd 8.03, 2. Charlotta Persson do 8.35, 3. Katja Gårdestedt Norrb 8.36, 4. Ann Eriksson Källb 9.13, 5. Sara Hansson do 12.43.

H 13-14 2,5 km: 1. Stefan Krysén LFFI 5.21, 2. Peter Andersson do 6.00, 3. Per Eriksson Källb 6.19, 4. Jörgen Bergström Saxd 6.27, 5. Kenny Hedman do 6.31, 6. Erik Sand do 6.47, 7. Arne Nordli LFFI 7.14.

D 13-14 2,5 km: 1. Åsa Hultgren LFFI 6.02, 2. Britt-Mari Furunäs Grb 6.28, 3. Camilla Johansson Källb 6.34, 4. Eva Söderback do 6.55, 5. Annika Hedlund do 7.05.

H 15-16 5,0 km: 1. Jens Larsson Su-sjö 11.34, 2. Dan Jonsson LFFI 11.38, 3. John Andersson do 12.44, 4. Riccy Johansson Källb 12.55, 5. Per Lovang Norrb 12.57, 6. Tomas Eriksson Källb 12.59, 7. Magnus Vetterskog Norrb 13.07, 8. Bernt Forsgren do 13.21, 9. Per Olof Persson do 13.43.

D 15-16 5,0 km: 1. Helen Gustavsson Saxd 11.45, 2. Annelie Bergström do 13.15, 3. Marianne Hellgren do 13.52.

D 17-20 5,0 km: 1. Annelie Furunäs Grb 12.24.

H 21-35 10,0 km: 1. Rauno Rantaniemi Vulc 29.00, 2. Leif Eriksson do 29.05, 3. Karl-Gunnar Bohman do 29.25, 4. Ro Gustavsson Saxd 30.35,

En lyckad festlighet i Saxdalen

Gruvans Dag i Saxdalen blev, trots regnet, en lyckad festlighet där alla ingredienser fanns med. Fotboll, stövelkastning för damer och stockhuggning fanns på programmet. Höjdpunkten för många blev säkert besöket nere i Saxbergsgruvan.

Vid tiotiden i lördags började de guidade turerna nere i gruvan. I grupper om sex personer fick besökarna, förutsatt att de var 18 år gamla — detta på grund av säkerhetsskäl, åka ner i underjorden. En och annan blev förmodligen något skräckslagna när de såg den öppna hissen, men det var inte så farligt som det verkade.

— Värre var det på den tiden då man åkte ner i en tunna, det var faktiskt inte så många år sedan, berättade guiden Karl-Gunnar Andersson.

Första hållplatsen var på 355 meters djup och därifrån gick grupperna till nästa hiss, som tog dem ner till nära 550 meter under markytan. En och annan höjde kanske på ögonbrynet över att det var en "vanlig" liten pickup som tog över transporten där nere. Transporten av malm sköts dock av något större fordon och Karl-Gunnar kunde berätta att det är en hel del jobb som ligger bakom att få ner de stora maskinerna i gruvan.

— Det finns ingen hiss som klarar av dem, så vi måste plocka ner dem i småbitar och sedan svetsa ihop dem nere i schakten. Det blir väl en 20 vändor med hissen innan allt kommit med.

Väl uppe bjöds besökarna på fika av Saxbergsgruvan och samtidigt kunde de studera en liten utställning om verksamheten. Bl a fick de veta att gruvan ägs av Boliden, att den drivits sedan 1890-talet och att Boliden tog över 1958.

Stockhuggning

På eftermiddagen övergick firandet av Gruvans Dag till Furuliden i Saxdalen.

Där tog de traditionella arrangemangen vid med en fotbollsmatch mellan Garpenberg och Saxberget, som inför hemmapubliken förlorade med 2—7. En annan intressant och tämligen ovanlig, sport är stövelkastning för damer, något som brukar praktiseras på Gruvans Dag.

Vann gjorde Ann-Christin Maripuu, fru till gruvans platschef Raivo Maripuu, före Raija Mullo. Det skulle bli mer Maripuu senare. När tipspromenaden avgjordes kunde både herr och fru Maripuu avhämta priser, och prisutdelaren undrade om det också varit herr Maripuu som hittat på frågorna.

Efter att Saxdalens Manskör underhållit en halvtimme var det dags för den populära stockhuggningstävlingen. Tidigare rekord ligger på strax över fyra minuter centimeter tjocka stocken.

Vann gjorde laget Hans Reynoldsson — Sture Johansson på tiden 8.33.94 (Bergslagsposten ifrågasätter dock exaktheten när det gäller hundradelarna). Tvåa blev Lennart Lindquist — Sigurd Stenmark. Sist, eller om man så vill på god tredjeplats, kom Rolf Persson — Leif Lindström, som faktiskt ledde tävlingen i början. Denne tävling fick avsluta firandet av Gruvans Dag i Saxdalen.

och för att göra tävlingen mer spännande hade ett sågningsmoment infogats denna gång.

I år gällde för tvåmannalagen att först såga av ena ändan på stocken och därefter, under publikens jubel, hugga itu den ca 40

GRUVANS DAG

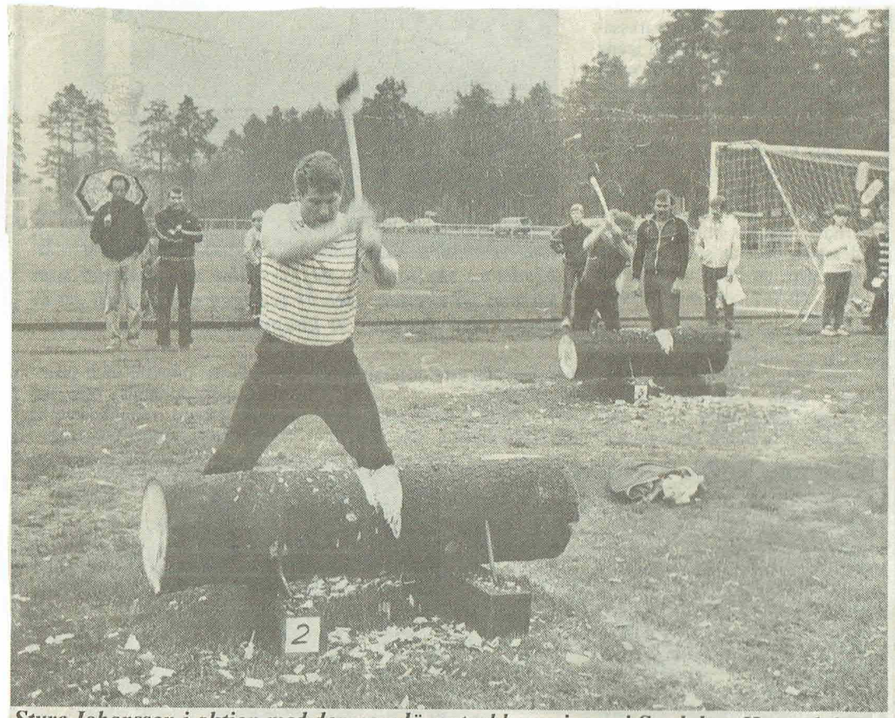

Sture Johansson i aktion med den populära stockhuggningen i Saxdalen. Han och kompisen Hans Reynoldsson vann tävlingen under stort jubel.

K-G Andersson och Saxbergets platschef Raivo Maripuu håller upp några mineraler som

Även i Grängesberg fick man gå ner i gruvan, förutsatt att man bar skyddshjälm. det Erik Kronberg som hjälper Elisabeth Granberg och Hans Eriksson med sky

Foto: Anders Abrahamsson och Mikael Törnwall

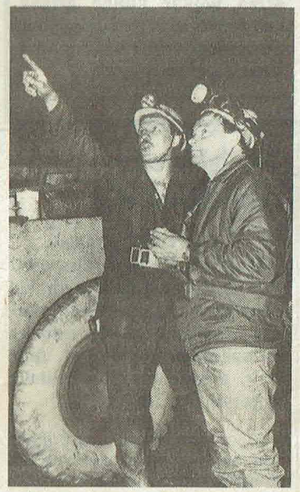

Gruvarbetaren Lennart Blom

Ett minitåg var en av attraktionerna för de yngsta.

Bengt Emil ser tillbaka på sin hemort Saxdalen

Programdirektören på Sveriges Radio, Bengt Emil Johnson och fotografen Hans Erixon har slagit till igen. Resultatet har blivit en bok i sprakande lyrik och mustiga bildsvep. Dessutom i hemlandstoner direkt hämtade från skogarna i ett stråk från Saxdalen i norr till Ljusnarsberg i söder.

Onsdagen den 17 oktober 1984

"Jag minns en pojke som bar mitt namn. Hans skog var tät, en blandskog med oväntade gläntor, vid en av dem fanns ett morkullbo". Bengt Emil Johnson blickar tillbaka och undrar. Hans Erixons bild är från norra Ljusnarsberg.

Bengt Emil på radion och Hans Erixon just nu flaxande tur och retur med jämna mellanrum till Paris, är en traktens barn. Bengt Emil från Saxdalen och Hans med sitt fädernehem i nordvästra kanten av Ljusnarsberg. Tillsammans har de bildat ett par som med penna respektive kamera gärna återvänder till sina hemtrakter.

Boken heter "Hemort", och det säger nästan allt ifråga om materialets upphov. Hela boken får väl närmast betraktas som en hyllning till bygder där Bengt Emil och Hans har sina rötter. Man skulle nästan vilja påstå att Bengt Emils texter också är en enda längtan tillbaka.

Bengt Emil Johnson, programdirektör som i "Hemort" funderar om han blivit någon annan än den gången han gav sig av.

På vart och vartannat blad genomsyras texterna hur en utflyttning från glesbygden Saxdalen har påverkat och betytt för människan Bengt Emil. Något riktigt svar på om det vettiga att fly sin barndomsbygd ger han däremot inte.

"Inte önskar jag det gamla, onda tider åter. Men morgnarna blir aldrig riktigt morgnar utan slammer av hinkar — mjölkkärl, vattenhinkar som gnisslande sänks i brunnar där kylan är ett uppvaknande. Man vaknar aldrig riktigt mer".

Så lyder ett av många avsnitt av vemod och kanske också hemlängtan. Bengt Emil, välkänd för sin konkreta och ibland lite märkliga lyrik, har väl aldrig någongång tidigare i sådana här sammanhang, uttryckt sig klarare än i den här boken.

"Jag sänker en säck med hat och bitterhet i mossgravan", heter det på ett annat ställe, lösryckt ur ett större sammanhang, men ändock med samma underton, om Bengt Emil blivit någon annan än den han var när han gav sig iväg.

Tillbakablick

Rakt igenom är "Hemort" en naturskildring, en tillbakablick på de landskapsbilder som flytt och som aldrig kommer tillbaka. Bengt Emil kommer ihåg sin natur från sin barn- och ungdom. Men konstaterar oupphörligen att inte särskilt mycket är sig likt. I synnerhet i den typiska bergslagsskogen.

Bengt Emil rör sig tydligen fortfarande däremot hemvant i Nässelkärret, på Ljungåsen, Ticksmyren, Stora Sten, på Låsberget och kring Gräsbäcken. Och han briljerar gärna och det med rätta i sina ungdomssynder som ornitolog när han bakar in i sin lyrik uggelnätter, härmsågare och enkelbecksin eller älggräs, strätta och skvattram.

Eller när han talar om barkflis och traktorspår som nytecken på modernt skogsbruk.

Som en naturskildring i lyrik och bild är "Hemort" ordentligt påkostad. När kom det ut lyrik illustrerade med färgbilder sist?

Men mest handlar det naturligtvis om svartvita bilder från Hans Erixons kamera. Genomgående med rejäl svärta, nästan dystra i överkant. Å andra sidan ökar allt det svarta intrycket av vemod, och verkar vara obligatoriskt i anslutning till en tillbakablick av det här slaget.

Hans Erixon har tidigare illustrerat "Vinterminnen", en annan Bengt Emil Johnson-utgåva som när den kom ut 1981 väckte stor och blandad uppmärksamhet. Hans och Bengt Emil har jobbat ihop även i andra sammanhang under årens lopp.

Till vardags är Hans annars en kombination av fotograf och journalist, med tyngdpunkten på det försnämnda. Verksam i Stockholm, men gärna med resor vida omkring i världen. "Än en gång Paris" är en bok han illustrerat, och Paris är högaktuellt för Hans även nu. Ett författarstipendium har givit honom möjlighet att fortsätta dra iväg

Perfekt sommarväder för Tord-Erik

Tord-Erik Tillman blickar ut över sin jättelika vinbärsodling i Saxdalen. Kanske kommer han att behöva hjälp av uppemot 30-talet skolungdomar att bärga skörden.

Rekordskörd av vinbär i Saxdalen

Semestersvensken har haft anledning att klaga över sommarvädret. Men en som inte gör det i första taget är vinbärsodlare Tord-Erik Tillman i Saxdalen.

— Regnigt och varmt — det är det perfekta sommarvädret för mina bär, säger han. Tord-Erik Tillman, 39, är nu inne på sitt sjätte år som odlare av svarta vinbär. Från att ha haft en tämligen blygsam odling har den nu vuxit rejält och omfattar cirka sju hektar.

— Det är dels min egen mark, dels arrenderad. På de sju hektaren ryms cirka 20.000 buskar. Det är svårt att uppskatta men jag gissar på att årets skörd blir omkring 15 ton, säger han.

Det är en rekordskörd. Och det är inte någon större överraskning för Tord-Erik. För det är först nu som de först innebär att skördarna kommer att bli ännu större de närmaste åren när resten av buskarna har kommit ifatt de äldsta.

Svarta vinbären av årgång 1984 blir stora och saftiga och det tackar Tord-Erik det regniga men samtidigt ganska varma, sommarvädret för.

Redan nu är en del bär mogna. Buskarna börjar dock inte skördas förrän andra veckan i augusti. Sedan blir det full rusch vid Tillmans odleranser till någon av de stora grossisterna i Sverige, Norrfrys eller Kiviks musteri. Och egentligen vill han inte leverera bär till dessa heller. Skälet är att de stora bärföretagen har dumpat priserna.

— Norrfrys betalar i år 3.75 per kilo medan Kiviks musteri har lagt ett bud på 4.30. Det täcker inte alls våra omkostnader. För att verksamheten ska gå runt krävs ett kilopris på cirka 6.50, hävdar Tillman.

— Det är riktigt att det finns alldeles för många vinbärsodlare i dag. Men jag tror att många kommer att lägga av redan i år på grund av de låga priserna. Det går inte att göra några större förtjänster.

De svenska vinbärsodlarna måste också kalkylera med hård konkurrens från utländska odlare.

— Vi har inget importskydd och länder som har överproduktion på vinbär bara vräker något som i viss mån har påverkat årets prissättning.

Tillman hoppas mycket på ett nyupprättat avtal mellan vinbärsförbundet och Finnerödja Bär AB.

— Genom Finnerödja ska bären komma ut på färskvarumarknaden i butikerna. Det kommer att handla om både handplockade och maskinplockade bär — även om jag för min del inte tror att maskinplockade bär gör någon större succé på färskvarumarknaden. Jag vet ännu inte hur mycket jag får leverera till Finnerödja men helt klart kommer det att gå en del bär dit.

Saxdalens vinbärsodlare har också bestämt sig för att satsa ännu hårdare på själva plockningen.

— Den 6 eller 7 augusti kör självplockningen igång. 6.50 kilot kommer det att kosta. Folk får gärna ta med sig kaffekorgen och sitta och fika här mellan plockandet. Jag ska sätta ut stolar och bord, framhåller Tillman.

Den som eventuellt känner att det blir för jobbigt att plocka själv kan komma ut och köpa några liter direkt. Då blir priset 6.50 kronor litern.

KALLT MEN KUL I HULÅLOPPET

Onsdagen den 25 januari 1984

Det bjöds på en fin skidtävling när Hulåns IF på söndagen anordnade Kalle Anka Längdcup och Lilla Hulåloppet. Det var ca 300 deltagare som gjorde upp om segern i 14 klasser, från 7—8-åringar till den äldsta klassen 15—16 år.

Det var riktigt kallt under tävlingen men trots det blev det en lyckad sådan. Flest segrar fick IFK Mora med fyra segrar i klasserna D 11 genom Helena Gezelius, i H 12 genom Hans-Ove Hansson, i D 12 genom Theres Blom, och slutligen också Katrin Svensson i klass D 13.

Det blev två klassegrare från Bergslagsområdet genom Mikael Furunäs tävlande för Grängesberg och i den äldsta klassen, D 15—16, segrade Saxdalens Helen Gustavsson. Vidare hade Dala-Järna två klassegrare, arrangörsklubben Hulån en liksom Sundbyberg, Malung, Rembo, Falu IK och Särna SK.

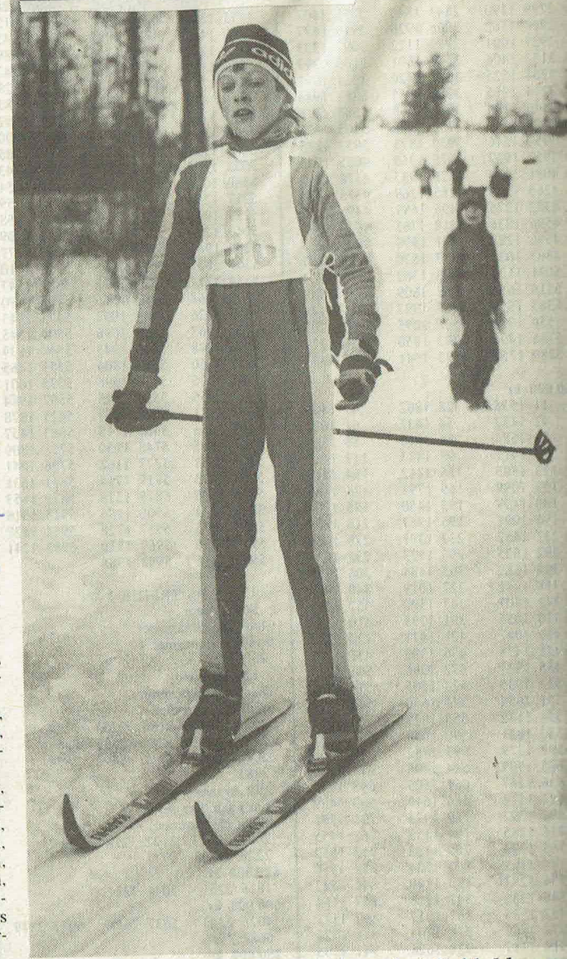

Alexander Jansa, Ludvika FfI, blev tvåa i H 11-klassen Kalle Anka längdcup i samband med Lilla Hulåloppet skidor.

Resultat Lilla Hulåloppet

H 7—8: 1. Markus Zetterström, Sundbyberg 5.33, 15. Henrik Wickberg, Källbotten 6.59.

D 7—8: 1. Margareta Andersson, Dala-Järna 6.16, 3. Malin Hultgren, Ludvika 6.31, 6. Anna From, Ludvika 7.07.

H 9—10: 1. Mikael Furunäs, Grängesberg 6.15, 2. Tommy Larsson, Hulån 6.32, 11. Fredrik Krysén, Ludvika 7.11, 13. Jens Pettersson, Källbotten 7.14, 19. Anders Persson, Källbotten 7.33, 21. Daniel Larsson, Norrbärke 7.37, 30. Johan Wickberg, Källbotten 8.06, 32. Magnus Fors, Källbotten 8.15, 39. Dan Eriksson, Norrbärke 9.43.

D 9—10: 1. Maria Nilsson, Dala-Järna 6.55, 9. Maria From, Ludvika 7.49, 11. Anna Wetterskog, Norrbärke 8.02, 17. Eva Andersson, Ludvika 8.21, 19. Anna Strand, Saxdalen 8.24.

H 11: 1. Jonas Larsson, Malung 11.15, 2. Alexander Jansa, Ludvika 11.27, 9. Jonas Fors, Källbotten 12.27, 11. Stefan Andersson, Källbotten 12.32, 15. Fredrik Rehn, Saxdalen 12.55, 18. Roland Carlsson, Norrbärke 13.34.

H 12: 1. Hans-Ove Hansson, Mora 9.46, 11. Per Wiker, Källbotten 11.07, 26. Anders Kilgren, Norrbärke 13.37, 28. Mikael Forsgren, Norrbärke 14.25.

D 12: 1. Theres Blom, Mora 11.25, 13. Charlotta Persson, Saxdalen 12.42, 17. Marie Gustavsson, Saxdalen 12.54, 19. Katja Gårdestedt, Norrbärke 13.43.

H 13: 1. Niclas Westman, Rembo 10.13, 11. Kenny Hedman, Saxdalen 11.14.

D 13: 1. Katrin Svensson, Mora 10.05, 12. Eva Söderback, Källbotten 11.42, 16. Bodil Nordenström, Saxdalen 12.30, 20. Gunilla Ahlqvist, Grängesberg 13.35, 21. Elisabet Gudmundsson, Källbotten 13.43.

H 14: 1. Magnus Andersson, Falun 18.51, 3. Stefan Krysén, Ludvika 19.13, 26. Peter Andersson, Ludvika 22.09, 31. Per Eriksson, Källbotten 23.00, 33. Lars Persson, Källbotten 23.08.

D 14: 1. Carina Larsson, Hu 20.46, 9. Britt-marie Furu Grängesberg 23.52, 10. Camilla hansson, Källbotten 24.18.

H 15—16: 1. Håkan Nordb Särna 18.02, 5. Dan Jonsson, L vika 18.23, 6. Jens Larsson, S nansjö 18.55, 20. Johan Anders Ludvika 20.49, 21. Bernt Forsg Norrbärke 21.21.

D 15—16: 1. Helen Gustavs Saxdalen 19.59, 2. Inger Anders Falun 20.01, 9. Anna-Lena L berg, Högfors 21.13, 15. Maria Hellgren, Saxdalen 23.08.

Måndag 30 januari 1984

Full fart i spåret på sjätte Långblårundan

Full fart i välpreparerade spår! Här är det Seppo Vanninen som avancerar i ett motlut efter banan.

Det var under stor tillslutning av skidmotionärer som Björkåskorpen tillsammans med idrottsklubben Vulcanus på söndagen avverkade 1984 års upplaga av det traditionella skidloppet Långblårundan i skogarna mellan Björkås och Blötberget. Redan en timme efter första start fanns dryga 200 åkare ute i det vita spåret.

— Det här var sjätte Långblårundan. Vi började 1978 och nu har detta motionsåk blivit något av en tradition som alltid lockar ut skidåkare till en fin motionsrunda, säger Gösta Bäcksell i ledningen för Björkåskorpen.

Ypperligt före

Den 15 km långa motionsbanan hade två startplatser, dels korpens stugor i Björkås samt en startplats i Blötberget. Skidföret var ypperligt genom den mängd nysnö som föll på fredagen och i det välpreparerade spåret kunde famiojerna sträcka ut allt efter behag.

— Jag vill betona att detta inte är fråga om något hetslopp på tid. Här åker var och en efter sin egen förmåga. Målsättningen är inte att få fram några tider. Vi sätter motionen främst, säger Björkåskorpens ordförande Lars Borg.

LT stöttar bra!

Söndagens Långblårunda blev också en bra föruppvärmning till det stundande 24-timmarsloppet på Björkås elljusbana. 24-timmars är ett motionslopp av gigantiska mått där Ludvika Tidning är medarrangör. Samarbetet med "ortens tidning" är något som korpledningen upplever som mycket värdefullt.

— Det är verklign jättebra att LT ställer upp och stöttar oss inom Björkåskorpen. 24-timmarsloppet är något som vi alla ser fram mot liksom den populära familjestaffetten, säger Lars Borg.

Förberedelserna inför 1984 års 24-timmars är nu i full gång och de olika lagen anmäls efter hand.

Senare på söndagseftermiddagen avrundades Långblårundan med den stora prisutlottningen och både i Björkås och Blötberget blev det ett rejält prisregn med priser från presenkort på 300 kronor till jumbopriset i form av vallaburkar.

FREDDY NYLUND
Foto:
KENNETH SELKE

Torsdag 26 april 1984

Tack och adjö, Heij!

— Efter 38 år får det vara nog.

Den som säger det är Rune Heij. Som efter närmare fyra decennier som aktiv och ledare inom idrottssfären — de flesta åren i Saxdalens IF:s trikåer — bestämt sig för att varva ner.

I stället vill Rune i fortsättningen ta upp och odla sina andra intressen — fiske och musik. Dessutom har familjen under alla åren fått sitta emellan. Nu ska han försöka ta igen den skadan — också.

Rune Heij är på intet sätt lastgammal. 52 år. Han kom med som ung. Gjorde sin första A-lagsmatch i dåvarande Räfvåla IF då han var 14 år. Det var mot Brage B. 5—5 slutade matchen efter bl.a. ett "ledningsmål" av "ynglingen Heij". År 1950 var allsvenska Norrköping ute och nosade efter honom, men kärleken till "byn" var alltför påtaglig och flytten kom av sig.

Talang lär dock inte ha saknats och man får förmoda att Nalle Halldén och kompani som basade på den tiden fällde en och annan tår . . .

Under senare år har Rune Heij varit den verkliga pådrivaren och eldsjälen inom SIF:s skidor och terräng, där han utträttat ett utomordentligt jobb. Framgångarna har heller inte uteblivit. Skidflickan Helen Gustavssons SM-triumf torde vara rosen i tårtan.

Till Rune Heijs stora förtjänster hör hans sätt att entusiasmera och stötta ungdomarna.

Att idrottslivet i Saxdalen gör en stor förlust när Rune nu lägger av behöver knappast tilläggas. Rune har dragit ett stort lass.

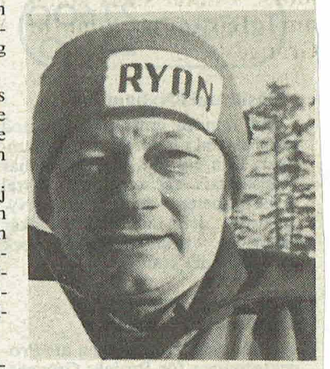

Rune Heij varvar efter 38 år som aktiv och ledare ner. I fortsättningen blir det fiske, musik (är bl.a. ordförande i Västerbergslagens dragspelsklubb) och familjen.

Åtta minuter från oavgjort

1984.

Det blev ett något snopet nederlag för Saxdalens IF när laget gästade Kvarnsvedens IP och därvarande Bullermyrens IK. För i 82:a minuten tilldömdes Bullermyren en hörna och den nickade Dan Larsson i mål, vilket betydde hemmaseger med 3—2. I paus stod det 1—1 och det var siffror som ganska väl berättade hur matchen hade förlupit.

För Bullermyren skapades i inledningen två riktigt giftiga chanser, som dock inte resulterade. Det dröjde till i 20:e minuten då Rolf Pålsson höll sig framme på ett mycket fint inlägg från Mats Adolfsson.

Det såg länge ut som om Saxdalen skulle kunna gå till halvtidsvila med en ledning på 1—0, men Patrik Tunell, gjorde en raid över hela planen och kvitterade till 1—1. Detta skedde i 34:e minuten. Siffror som således stod sig tiden ut.

Snabb kvittering

I 63:e minuten kom 2—1 för Bullermyren genom "Lollo" Torstensson framspelad av Mikael Sundkvist. Men den glädjen blev inte långvarig för i 65:e minuten kunde Lennart Kull kvittera till 2—2. Mycket genom ett fasligt slarv i hemmaförsvaret. Därefter kom då detta i ingressen omtalade nickmålet, vilket blev avgörande för hela tillställningen.

Om segern för Bullermyren var rättvis kan diskuteras. Men faktum var att matchen var pigg och välspelad. Spelet hölls därtill tillika i högt tempo. Kanske i lite för högt tempo emellanåt.

Dock kan Saxdalen tacka till stor del sin målvakt Esbjörn Kull för att målen inte blev fler och framför allt kom tidigare i matchen. Esbjörn kan inte lastas för de mål som kom till.

En som började matchen mycket förtroendeingivande var Mats Adolfsson, som gjorde raider på högerkanten med åtföljande inlägg som specialitet. Han var tillsammans med Christer Fridlund framgångsrikast av utespelarna. Hos Bullermyren ges bästa betyget till målvakten Hans Edström, målskytten Patrik Tunell samt Tomas Bäck.

Målen: 0—1 Rolf Pålsson, 1—1 Patrik Tunell, 2—1 Lars-Olov Thorstensson, 2—2 Lennart Kull, 3—2 Jan Larsson.

Ljungåsrundan en succé trots att toppmän uteblev
DD-JOGGEN FIN NYHET

SAXDALEN (DD). Roland Mårtensson, Kvarnsvedens GoIF, tog lekande lätt och utan att egentligen anstränga sig, hem förstapriset i årets Ljungåsrundan.

De farligaste motståndarna, klubbkamraten Göran Johansson och Turebergs Mats Norrbom, valde att stanna hemma.

Årets upplaga av Saxdalens IF:s och DD:s Ljungårundan blev något brandskattad på toppnamn. Förståeligt eftersom SM i halvmaraton gick samma dag.

Trots detta blev årets arrangemang ett av de finaste hittills. Fler aktiva än någonsin fick möjlighet prova formen så här i skiftet mellan löp- och skidsäsong. Och så hade arrangörerna för första gången i loppets historia tur med vädret.

DD-joggen

Nyheten för i år var DD-joggen. Ett sju kilometer långt parallellopp till Lungåsrundans 23 kilometer. Inte mindre än 55 personer vågade sig på nyheten. Ljungåsrundan/DD-joggen bevisar hur fint det går att blanda elit och motionärer av olika ketegorier.

Utan att DD-joggen är någon egentlig tävling får vi lov att utse 70-årige Einar Norberg från Borlänge till moralisk segrare, trots tredje tid — från slutet.

Cyklade från Borlänge

Klockan 6.20 på lördagsmorgonen satte sig Einar på cykeln och började trampa de 6,5 milen till Saxdalen.

— Jag har problem med ett ledband i knät, så det har inte blivit så mycket löpa i år, sade Einar som mer tänkte på loppet än på cykelturen som för honom verkade naturlig.

Och det är klart, har man cyklat 560 mil i sommar så kanske det inte är så märkvärdigt.

— Det är nyttigt att hålla igång, sade Einar efter prisutdelningen och satte sig på sin oväxlade cykel och trampade hem till Borlänge igen.

Stiger 200 meter

55 startande i DD-joggen och 71 i Ljungåsrundan får anses vara ett gott resultat.

Ljungåsrundan har redan blivit känd som ett av de tuffaste loppen i trakten. Från starten i Saxdalen och upp till bergspriset på Ljungåsen efter 13 km stiger banan cirka 200 meter.

— Jag lämnade de andra efter tre kilometer och kunde sedan göra mitt eget lopp, sade segraren Roland Mårtensson som inte verkade speciellt tagen efter det att han blivit bekransad av kullan Charlotta Persson.

— Jag vågade dra på eftersom varken Mats (Norrbom) eller Göran (Johansson) var med.

Fick skjuts av arrangören

För Roland Mårtensson blev det en fin avslutning på löpsäsongen. Han har varit igång i stort sett varje helg. I Lidingöloppet blev han 35:a på 1.47.42. I damklassen ställde fem upp. Eva Pettersson från Söderbärke vann knappt över Noras Ulla Rosenqvist.

En unik satsning på service från arrangörerna fick trean Eva Lindblad från Karlstad (tävlande för Ystads IF) uppleva. Hon åkte tåg från och till Karlstad och skjutsades av arrangören med bil mellan Grängesberg och Saxdalen.

Saxdalens IF prisades för — som vanligt fina arrangemang och för ett prisbord som räckte till samtliga. Den traditionella TV:n gick till femte man från slutet i Ljungåsrundan, Lars Ek, Näs IF. Börje Anderssons jordglob i trä visande Saxberget med Ljungåsrundans sträckning gick till 53:an Bo andersson från Lindesberg.

STEFAN SAHLÉN

Segraren i Saxdalens IF:s och DD:s Ljungåsrundan Roland Mårtensson, Kvarnsveden.

En meter limpa blev priset för siste i varje klass. I DD-joggen gick limpan, här utdelad av biträdande täv-

Ljungåsrundan

HERRAR

1.	Roland Mårtensson, Kvarnsv.	1.19.14
2.	Hans Martinusén, Krylbo	1.21.22
3.	Lars Hultgren, Ludvika	1.22.10
4.	Bengt Ahlbäck, Heros	1.22.18
5.	Mats Alm, Kvarnsveden	1.22.35
6.	Per-Arne Lind, Vulcanus	1.23.03
7.	Keijo Hyvönen, Kvarnsveden	1.23.30
8.	Juhani Renkainen, Heros	1.23.55
9.	Esko Ronkainen, Heros	1.24.48
10.	K-G Bohman, Vulcanus	1.25.03
11.	Tom Blomqvist, Heros	1.26.05
12.	Göran Andersson, Malmia	1.26.42
13.	Rolf Pålsson, Saxdalen	1.27.10
14.	Peter Tornemalm, Källbotten	1.27.22
15.	Bo Alsterlund, Kvarnsveden	1.27.31
16.	Ola Borgström, Ljusnarsberg	1.28.41
17.	Kurt Arvidsson, Bjursås	1.28.55
18.	Erkki Ronkainen, Heros	1.29.11
19.	Lars-Erik Lindqvist, Falun	1.29.47
20.	K-O Karlsson, Långshyttan	1.30.15
21.	Lennart Andersson, Källb.	1.30.21
22.	Kjell Södergren, Säter	1.30.53
23.	K-O Eriksson, Källbotten	1.32.29
24.	Hans Persson, Källbotten	1.32.40
25.	Hans Bohman, Vulcanus	1.32.50
26.	Rolf Engström, Korsnäs	1.33.00
27.	Håkan Östling, Källbotten	1.33.26
28.	Pentti Puro, Borlänge	1.34.04
29.	Sören Johansson, Heros	1.34.39
30.	Bernt Jansson, Ludvika	1.31.52
31.	Ulf Persson, Ludvika	1.35.12
32.	Göran Hybinette, Ludvika	1.35.30
33.	Seppo Vanninen, Saxdalen	1.35.35
34.	Gunnar Gustavsson, Hällefors	1.36.17
35.	Bo Gustavsson, Saxdalen	1.37.27
36.	Vesa Rankinen, Malmia	1.37.29
37.	Rune Nilsson, Nora	1.37.58
38.	Dag Nilsson, Näs	1.38.19
39.	Per-Arne Björling, Bjursås	1.38.21
40.	Rolf Simonsson, Ludvika	1.38.41
41.	Kenth Stridsberg, Södertälje	1.38.48
42.	Jan-Olov Wallman, Saxdalen	1.39.07
43.	Lars-Olov Frisk, Saxdalen	1.39.17
44.	Raimo Ronkainen, Heros	1.39.25
45.	Leif Eriksson, Vulcanus	1.40.50
46.	Markku Sillanpää, Vikmansh.	1.41.55
47.	Svante Löfström, Säfsnäs	1.42.04
48.	Mats Eriksson, Vulcanus	1.42.05
47.	Erik Seppänen, Orresta	1.42.10
50.	Rolf Hahne, Saxdalen	1.42.14
51.	Lars Schött, Saxdalen	1.42.45
52.	Nils Lindgren, Hedemora	1.42.52
53.	Bo Andersson, Lindesberg	1.45.07
54.	Gunnar Åslund, Saxdalen	1.46.04
55.	Stig Östlund, Rättvik	1.46.20
56.	Yngve Boström, Källbotten	1.48.11
57.	Stig Söderström, Kvarnsveden	1.48.20
58.	Arne Vanninen, Saxdalen	1.49.03
59.	Jens Larsson, Sunnansjö	1.49.50
60.	Reino Kämärä, Heros	1.50.06
61.	Leif Ström, Heros	1.51.49
62.	Lars Ek, Näs	1.53.02
63.	Olli Pennanen, Borlänge	1.54.41
64.	Erik Wadling, Heros	2.00.34
65.	Bengt Andersson, Ulfshyttan	2.01.13
66.	Manfred Hägglund, Källb.	2.22.19

DAMER

1.	Eva Pettersson, Söderbärke	1.35.04
2.	Ulla Rosenqvist, Nora	1.35.22
3.	Eva Lindblad, Ystad	1.39.29
4.	Lena Lundström, Ludvika	1.39.40
5.	Maria Eriksson, Kvarnsveden	1.40.28

DD-Joggen

1.	Lennart Sandberg, Stora Tuna	26.2
2.	Reijo Jumppanen, Ludvika	26.4
3.	Jan Lundeberg, Saxdalen	26.5
4.	Matti Linna, Kvarnsveden	27.0
5.	Bengt-Åke Olsson, Källbotten	27.0
6.	Per Stenquist, Borlänge	27.3
7.	Riccy Johansson, Källbotten	27.4
8.	Börje Liss, Bjursås	28.0
9.	Rune Goldwitz, Saxdalen	28.1
10.	Bengt Thors, Källbotten	28.5
11.	Helen Gustavsson, Saxdalen	29.1
12.	Göran Eriksson, Ludvika	29.3
13.	Bosse Svensson, Brandkåren	29.5
14.	Lars Andersson, Bjursås	29.5
15.	Emil Andersson, Ludvika	30.0
16.	Per-Åke Persson, Sunnansjö	30.0
17.	Leif Pettersson, Norberg	30.4
18.	Kenny Hedman, Saxdalen	30.4
	Hans Larsson, Källbotten	30.4
20.	Ove Vikman, Källbotten	30.5
21.	Alexander Jansa, Ludvika	31.1
22.	Garry Johansson, Ludvika	31.1
23.	Magnus Lindström, Gränges.	32.2
24.	Hans Haglund, Saxdalen	32.2
	Lars Gustavsson, Brandkåren	32.2
26.	Robert Göransson, Smedjeb.	32.5
27.	Marianne Hellgren, Saxdalen	33.2
28.	Kjell Hedlund, Saxdalen	33.3
29.	Hans-Ingvar Persson, Ludvika	34.0
30.	Margareta Lindström, Gränges.	34.0
	Berit Grundström, Säter	34.0
32.	Magnus Persson, Saxdalen	35.0
33.	Christian Östling, Källbotten	35.1
	Anders Persson, Källbotten	35.1
35.	Fredrik Rehn, Saxdalen	35.1
36.	Camilla Johansson, Källbotten	35.1
37.	Sture Johansson, Källbotten	35.1
38.	Daniel Pettersson, Borlänge	35.5
39.	Ing Mari Jansa, Ludvika	37.3
40.	Arne Fredriksson, Västerås	37.3
41.	Ingemar Thorsberg, Källbotten	38.0
	Villner Bagger, Vulcanus	38.0
43.	Kerstin SJöberg, Falun	38.0
44.	Lisa Hultberg, Sunnansjö	38.1
45.	K-G Lindqvist, Ludvika	38.4
46.	Torbjörn Norman, Kalltobben	39.0
47.	Tove Bråthen, Saxdalen	39.1
48.	Gunnel Persson, Ludvika	40.5
49.	Johan Jakobsson, Saxdalen	41.1
50.	Maria Lindqvist, Söderbärke	42.2
51.	Olof Eriksson, Söderbärke	42.4
52.	Marie-Louise Vanninen, Saxd.	47.1
53.	Einar Norberg, Borlänge	52.0
54.	Inger Eljas-Larsson, Saxdalen	116.0
	Lennarth Larsson, Saxdalen	116.0

En strålande ungdomsskiddag

De här tjejerna åkte snabbast i D 9—10. Fr.v. segrarinnan Sigrid Nordli, Ludvika Ffl, Anita Nordenström, Saxdalen och Anna Sand, do. Saknas gör trean Tove Bråten, Saxdalen.

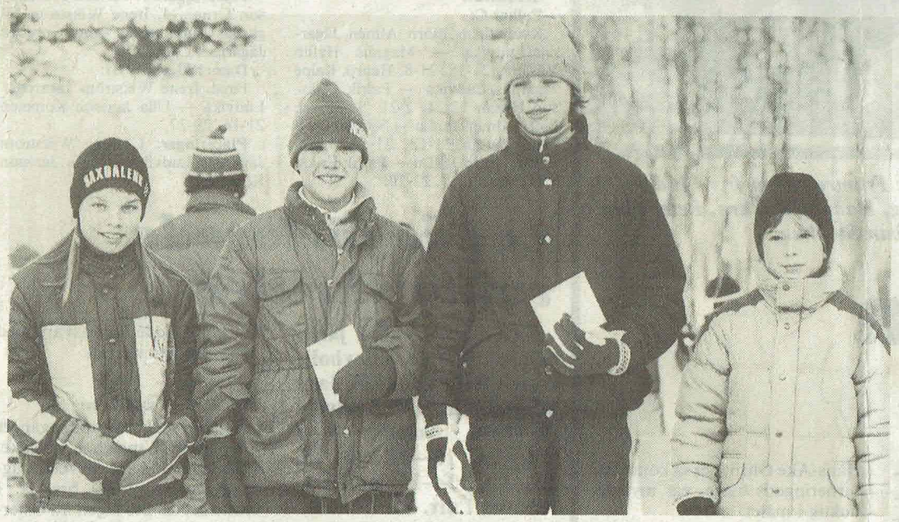

De fyra bästa i D 11—12. Fr.v. segrarinnan Charlotta Persson, Saxdalen, Katja Gårdestedt, Norrbärke, Anna Strand, do och Ann Eriksson, Källbotten.

Det här är toppkvartetten i H 9—10. Fr.v. segraren Mikael Furunäs, IFK Grängesberg, Jens Pettersson, Källbotten, Anders Persson, samma klubb och Fredrik Krysén, Ludvika

Skid-VBM för ungdom avgjordes i går med Källbottens IK som arrangörer. Tävlingen kunde efter fredagens snöväder förläggas till KIK:s klubbstuga i Källbotten.

I lättvallat före och strålande väder avgjordes tävlingarna. Ludvika Ffl dominerade med fyra klassegrar av åtta möjliga. Saxdalens IF tog två och IFK Grängesberg samt Sunnansjö IK de resterande två.

Helen Gustafsson, Saxdalens IF, visade imponerande form genom att utklassningsvinna D 15—16. Hennes marginal över 5 km var nära 1,5 minut till klubbkompisen Anneli Bergström.

Även Dan Jonsson, Ludvika, vann sin klass överlägset. Han var en minut före Torbjörn Nilsson, Ffl, i H 15—16 över 5 km.

Mikael Furunäs, Grängesberg, vann H 9—10, 2,5 km, 51 sekunder före Jens Pettersson, Källbotten och var alltså ohotad. Charlotta Persson, Saxdalens IF vann med 49 sekunder före Katja Gårdestedt, Norrbärke SK, i D 11—12. Per Wiker, Källbotten, hade en halvminut tillgodo på tvåan Alexander Jansa, Ludvika Ffl i H 11—12. Stefan Krysén, Ludvika, blev VB-mästare med 28 sekunders marginal till Nyhammars Robert Matsson.

Hårdaste kampen om segerplaketterna var det i D 9—10 och D 13—14. Sigrid Nordli och Åsa Hultgren från Ludvika Ffl åkte fyra respektive 15 sekunder snabbare än svåraste konkurrenterna Anita Nordenström, Saxdalens IF respektive Britt-Marie Furunäs, Grängesberg.

Text: Hans-Olof Sundin
Foto: Lars Hellström

H 9-10: 1. Mikael Furunäs IFKG 5.50, 2. Jens Pettersson KIK 6.41, 3 Anders Persson KIK 6.47, 4. Fredrik Krysén LFFI 7.02, 5. Martin Hanser KIK 7.07, 6. Fredrik Johansson NIF 7.08, 7. Andreas Mattsson NIF 7.16 8. Daniel Larsson NSK 7.19, 9. Fredrik Östberg LFFI 7.20, 10. Johan Wikberg KIK 7.29, 11. Christian Östling LFFI 7.43, 11. Daniel Kaipe LFFI 7.43, 13. Jörgen Larsson SIF 7.47, 14. Fredrik Karlsson LFFI 8.42, 15. Mattias Östberg LFFI 8.59, 16. Dan Eriksson NSK 9.39.

D 9-10: 1. Sigrid Nordli LFFI 7.12, 2. Anita Nordenström SIF 7.16, 3. Tove Bråthen SIF 7.21, 4. Anna Sand SIF 7.23, 5. Susanne Toivola LFFI 7.43, 6. Stina Karlsson KIK 7.46, 7. Maria From LFFI 7.55, 8. Eva Andersson LFFI 7.57, 9. Mari Pettersson KIK 8.14.

H 11-12: 1. Per Wiker KIK 10.19, 2. Alexander Jansa LFFI 10.49, 3. Torbjörn Persson NSK 11.11, 4. Jerker Loré KIK 11.32, 5. Johan Hagberg IFKG 11.37, 6. Johan Jakobsson SIF 11.48, 7. Stefan Andersson KIK 11.54, 8. Gunnar Wärnfeldt KIK 12.01, 9. Fredrik Rehn SIF 12.11, 9. Andreas Eriksson KIK 12.11, 11. John Larsson SIF 12.12, 12. Roland Carlsson NSK 12.30, 13. Mats Hedman SIF 12.45, 14. Mikael Forsgren NSK 12.58, 15. Bengt Göran Ahrås KIK 14.02.

D 11-12: 1. Charlotta Persson SIF 11.53, 2. Katja Gårdestedt NSK 12.42, 3. Anna Strand NSK 12.44, 4. Ann Eriksson KIK 14.08, 5. Camilla Karlsson LFFI 15.31.

H 13-14: 1. Stefan Krysén LFFI 9.15, 2. Robert Mattsson NIF 9.43, 3. Erik Sand SIF 10.07, 4. Peter Andersson LFFI 10.08, 5. Jörgen Bergström SIF 10.34, 6. Kenny Hedman SIF 10.35, 7. Lars Persson KIK 10.36, 8. Per Eriksson KIK 10.37, 9. Peter Ågren NIF 11.35, 10. Tomas Roininen NIF 11.39, 11. Arne Nordli LFFI 11.40.

D 13-14: 1. Åsa Hultgren LFFI 10.18, 2. Britt Marie Furunäs IFKG 10.33, 3. Charlotta Olsson NSK 10.45, 4. Camilla Johansson KIK 10.58, 5. Eva Söderback KIK 11.00, 6. Annika Hedlund KIK 11.13, 7. Linda Hellström SIF 11.16, 8. Bodil Nordenström SIF 11.17, 9. Anna Eriksson SIF 11.28, 10. Linda Karlsson LFFI 11.36, 11. Elisabet Gudmundsson KIK 13.19.

H 15-16: 1. Dan Jonsson LFFI 14.47, 2. Torbjörn Nilsson LFFI 15.53, 3. Jens Larsson SIK 15.58, 4. Johan Andersson LFFI 16.19, 5. Peter Bergkvist KIK 16.44, 6. Tomas Krysén LFFI 16.58, 7. Bernt Forsgren NSK 17.00, 8. Tomas Eriksson KIK 17.30, 9. Riccy Johansson KIK 17.46, 10. Mikael Toivola LFFI 17.58, 11. Magnus Wetterskog NSK 18.06.

D 15-16: 1. Helen Gustavsson SIF 16.33, 2. Anneli Bergström SIF 18.01, 3. Marianne Hellgren SIF 18.04, 4. Madlen Carlsson NSK 18.31.

Åsa Hultgren, Ludvika Ffl, vann D 13—14-klassen.

Dan Jonsson, Ludvika Ffl, vann överlägset H 15—16-klassen vid skid-VBM.

Helen Gustavsson vann sin klass D 15-16 och visade fina skidåkarkvaliteter.

Johan, Karin, Helen — nästa generation i dalaskidtoppen

Dalaåkarna gjorde storfint ifrån sig när Svealandsmästerskapet på skidor för ungdom avgjordes i Hällefors under helgen. På lördagen tävlade man i de individuella klasserna och facit för Dalarnas vidkommande blev tre segrar.

Favorittyngda åkare som Karin Olofsson, Lima, Helen Gustavsson, Saxdalen, och Johan Danielsson, Gagnef, gjorde inga misstag. Samtliga tre toppade sina klasser med marginal och dokumenterade vilka fina skidungdomar distriktet innehar.

Nu var det dock inte nog med medaljer. I H 14 tog Leif Andersson, Malung, silver och i H 15 var Dan Jonsson, Norrbärke, väl framme och knep en bronspeng.

I söndagens stafetter gick två av gulden till Dalarna. Båda kom på spinnsidan och i D 13—14 triumferade Ornäs IK medan Lima körde hem den äldre klassen.

Resultat:

H 13 2.5 km: 1) Per-Erik Pettersson, Hallstahammar 8.49, 4) Jonas Melin, Malung 9.09, 8) Stefan Kryssén, Ludvika 9.12, 14) Johan Eriksson, Malung 9.33.

D 13 2.5 km: 1) Lena Andersson, Sundbyberg 9.08, 8) Åsa Hultgren, Ludvika 9.47.

H 14 2.5 km: 1) Jörgen Andersson, Kolsva 8.12, 2) Leif Andersson, Malung 8.14, 21) Jens Larsson, Sunnansjö 9.12.

H 15 5 km: 1) Simon Juhlin, Filipstad och Thomas Andersson, Hällefors 14.31, 3) Dan Jonsson, Norrbärke 14.53, 14) Johan Kånåhåls, Korsnäs 15.44, 16) Anders Pettersson, Korsnäs 15.48, 29) Johan Andreasson, Ludvika 16.29, 36) Henrik Ragnarsson, Ludvika 17.35.

H 16 5 km: 1) Johan Danielsson, Gagnef 14.08, 10) Anders Boström, do 15.02, 16) Johan Gard, Ludvika 15.19, 21) Anders Edgren, Korsnäs 15.42.

D 14 2.5 km: 1) Helene Gustavsson, Saxdalen 8.54, 7) Ingrid Westlund, Ornäs 9.31, 12) Annika Boström, Gagnef 9.44.

D 15: 1) Mona Eriksson, Fagersta 16.30.

D 16 5 km: 1) Karin Olofsson, Lima 15.45, 4) Yvonne Franzén, Säter 16.28, 5) Åsa Håkansson, Lima 16.40, 12) Ann Lorensson, Lima 16.59.

Stafett H 13—14: 1) Sillerud 28.00.

D 13—14: 1) Ornäs IK 30.35 (Ingrid Westlund, Anna Gillström, Therese Larsson).

D 15—16: 1) Lima 53.03 (Åsa Håkansson, Ann Lorensson, Karin Olofsson).

H 15—16: 1) Hällefors 49.06, 9) Korsnäs 52.40.

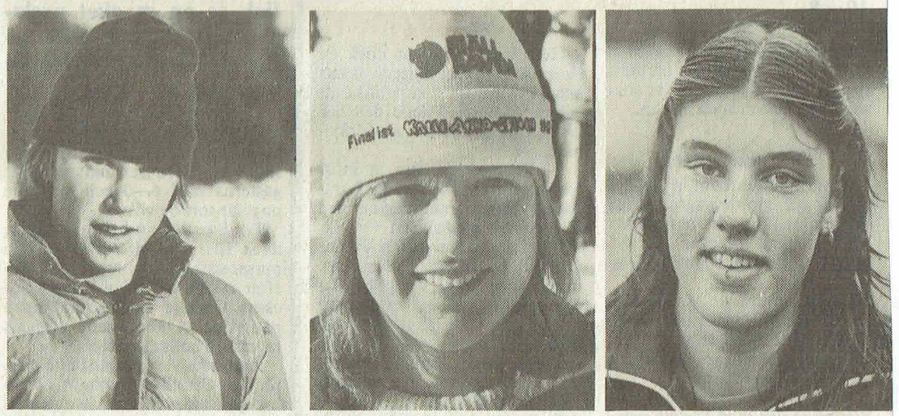

Fr v Johan Danielsson, Gagnef, Helen Gustafsson, Saxdalen, och Karin Olofsson, Lima — nästa generation dalaskidåkare i toppen?

Konkursbegäran för Skarps AB

□□□ Skarps agenturer AB i Saxdalen har begärts i konkurs. Enligt konkursansökan som igår inlämnades till Ludvika tingsrätt har företaget undlåtit att betala in drygt 144 000 kronor i arbetsgivareavgifter.

Nu har företaget sex dagar på sig att komma med en förklaring eller också betala skulden innan tingsrätten beslutar om eventuell konkurs.

— Naturligtvis kommer företaget att göra rätt för sig, menar Skarps juridiska ombud, advokaten Per-Anders Skog vid juristhuset i Stockholm.

— Kronofogdens agerande är stötande för den svenska rättstjänsten. Ärendet är överklagat till Kammarrätten, allt beror på ett felaktigt avgiftsunderlag från 1982. Trots att ärendet ännu inte är handlagt av Kammarrätten går man in med en konkursansökan.

— Sidan 7 —

TELEFON 0581 / 124 00 vx
Efter kl 17: 124 05, 124 06
Resultatservice sönd. 124 07

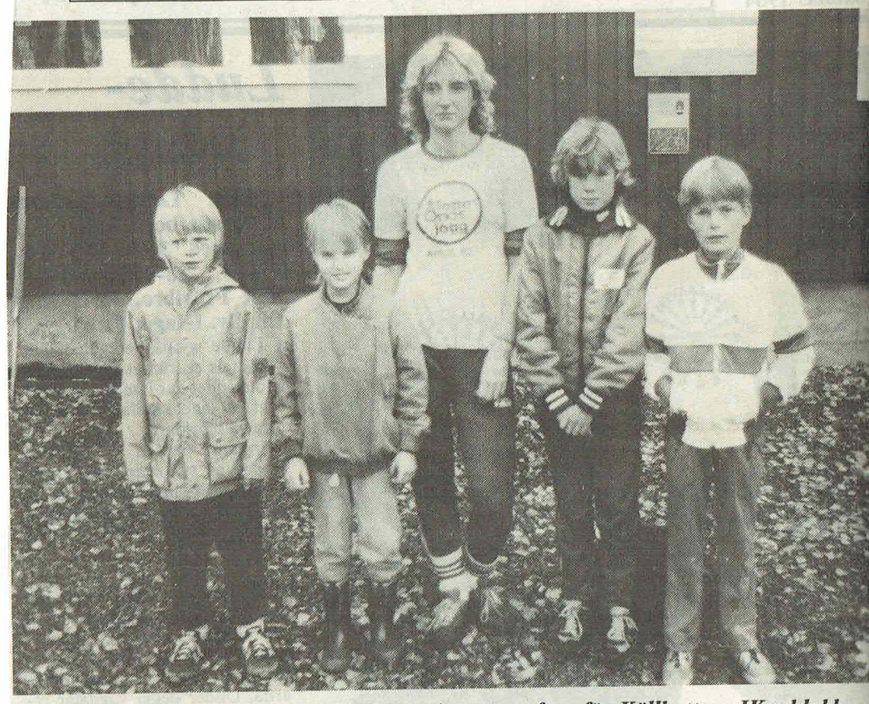

En kvartett segrare och VB-mästare i terräng framför Källbottens IK:s klubbstuga som var start och målplats vid årets VBM-tävling. Fr v Thomas Bergkvist, Jenny Eriksson, Helen Gustavsson, Anna Eriksson och Jens Pettersson.

Terrängmästare har korats

Årets VBM-tävling för ungdomar i terräng blev annorlunda än hur den tidigare sett ut. I vanliga fall avgörs VBM-terrängen i flera deltävlingar där resultaten sedan räknas samman. I år har intresset bland klubbarna runt om i Västerbergslagen varit så svalt att det räckte med en enda tävling för att kora VB:s bästa terränglöpare.

Denna tävling avgjordes under söndagen vid Källbotten, där ett dryga 50-tal ungdomar ställde upp. Källbotten blev den mest framgångsrika klubben med sex segrar i de 10 klasserna. Källbotten är också den klubb som visat störst intresse i VBM-tävlingarna.

Några överraskande segrar kunde inte noteras, utan de gick dit de skulle. Banan var svår- och tungsprungen efter det flera dagar dåliga vädret.

Resultat:

Herrar A 500 m: 1. Tomas Bergkvist, KIK 1.48, 2. Fredrik Karlsson, LFFI 1.53, 3. Lars Furunäs, IFKG 1.55, 4. Niklas Lindberg, LFFI 2.11, 5. Henrik Jansson, KIK 2.15, 6. Daniel Wetterskog, NSK 2.16, 7. Andreas Eriksson, NSK 2.20, 8. Magnus Sandberg, NSK 2.25, 9. Ronnie Carlsson, NSK 2.34.

Herrar 9-10 1,25 km: 1. Jens Pettersson, KIK 5.36, 2. Anders Persson, KIK 5.50, 3. Christian Östling, KIK 6.03, 4. Fredrik Krysén, KIK 6.09, 5. Daniel Kaipe, LFFI 6.18, 6. Johan Wikberg, KIK 6.42, 7. Dan Eriksson, NSK 8.12.

Herrar 11-12 2,5 km: 1. Emil Andersson, LFFI 8.53, 2. Alexander Jansa, LFFI 9.02, 3. Joakim Persson, NSK 9.14, 4. Jerker Loré, KIK 9.40, 5. Roland Karlsson, NSK 9.42, 6. Andreas Eriksson KIK 10.03, 7. Mikael Forsgren, NSK 10.08, 8. Mats Hedman, SIF 11.02.

Herrar 13-14 2,5 km: 1. Stefan Krysén, KIK 7.43, 2. Per Eriksson, KIK 8.12, 3. Peter Andersson, LFFI 8.22, 4. Björn Lundkvist, UIK 8.4 Lars Magnusson, UIK 9.00, 6. Levin, UIK 15.11.

Herrar 15-16 5.0 km: 1. Dan J son, LFFI 18.48, 2. Ricky Johans KIK 21.30, 3. Tomas Eriksson 21.45.

Damer -8 500: 1. Jenny Erik KIK 1.52, 2. Marie Enberg, KIK 3. Lotta Lindberg, LFFI 2.04, 4. E bet Hedman, SIF 2.05, 5. Anna F LFFI 2.06, 6. Linda Johansson, 2.29.

Damer 9-10 1,25 km: 1. S Nordli, LFFI 6.02, 2. Linda N NSK 6.08, 3. Maria From LFFI 4. Anna Wetterskog, NSK 7.0 Eva Andersson, LFFI 7.19.

Damer 11-12 2,5 km: 1. Ann E son, KIK 8.59, 2. Åsa Söderberg, 9.56, 3. Jenny Grahn, UIK 10.0 Susanne Lundkvist, UIK 10.25.

Damer 13-14 2,5 km: 1. Eva S back, KIK 8.56, 2. Annika Hedl KIK 9.19, 3. Camilla Johansson, 9.37, 4. Linda Karlsson, LFFI 10

Damer 15-16 5,0 km: 1. I Gustavsson, SIF 23.05, 2. Mari Hellgren, SIF 30.02, 3. Monika S berg, KIK 30.12.